

Gyan Amrit ज्ञानमृत

Vol.13 - Issue 7
July 2020
Price 12/-

राजयोगिनी दीदी मनमोहिनीजु
स्मृति दिवस
28 जुलाई 1983

અમદાવાદ સુખશાંતિ ભવનમાં 'વિશ્વ પર્યાવરણ દિવસે' વૃક્ષારોપણ કાર્યક્રમમાં પ્ર.કુ.નેહાબેન, પ્ર.કુ. અમરબેન, પ્ર.કુ. ભાઈ-બહેનો.

સુરેન્દ્રનગર ખાતે 'વિશ્વ પર્યાવરણ દિવસે' વૃક્ષારોપણ કરતાં પ્ર.કુ. હર્ષાબેન સાથે સમૂહચિત્રમાં પ્ર.કુ. ભાઈ-બહેનો.

કેશોદમાં કોવિડ-૧૯ની મહામારીમાં કોરોના વોરીયર્સ પોલીસબંધુઓ માટે નાસ્તો DYCP ભ્રાતા જે.બી. ગઢવીને સોંપતા પ્ર.કુ. રૂપાબેન.

અમદાવાદ ચાંદખેડામાં કોરોના વોરીયર્સ પોલીસ સ્ટેશનના PI ભ્રાતા બી.કે. ગમાર તથા સ્ટાફનું સન્માન કરતાં પ્ર.કુ. સંગીતાબેન.

ગોંડલમાં કોવિડ-૧૯ની મહામારીમાં બાળકો માટે અયોજીત 'સમર કેમ્પ'માં જરૂરિયાતમંદોને ચંપલનું વિતરણ કરતાં પ્ર.કુ. ભાનુબેન.

મુન્દ્રા-કચ્છમાં કોરોના વોરીયર્સની સેવાઓને બિરદાવતા પોલીસ સ્ટેશનના PI પુરુષોત્તમભાઈ પટેલનું સન્માન કરતાં પ્ર.કુ. સુશીલાબેન.

સાંઘલીમાં કોરોના વોરીયર્સની સરાહના કરી કાર્ય ઉત્સાહ વધારવા પોલીસ સ્ટાફનું સન્માન કરતાં પ્ર.કુ. જ્યોતિબેન, પ્ર.કુ. પારૂલબેન.

પાટડી ખાતે કોરોના વોરીયર્સના સન્માન સમારોહમાં PSI ભ્રાતા વી.એમ. ચૌધરીને સન્માનપત્ર આપતાં પ્ર.કુ. પ્રિયાબેન.

Gyan Amrit ज्ञानामृत

वर्ष १३

जुलाई-२०२०

अंक : ०७

प्रजपिता ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व विद्यालयनुं मुजपत्र अमृतसूचि

- राजयोगिनी दीदी मनमोहिनीजुतंत्री स्थानेथी ..04
- अमृतधारादादी जनकीजु ..06
- प्रसन्नताना पथ परअ.कु. शिवानीजेन ..08
- दीदी मनमोहिनीजुअ.कु. रामलोचन ..09
- सत्य रहस्योनुं उद्घाटनअ.कु. गीताजेन ..12
- आपली ईच्छाओ कइ रीते पूरी थशे?अ.कु. जगदीशचंद्र ..13
- सख्यार्थनी जूतअ.कु. ओमप्रकाश ..15
- व्यवहार - स्वभावअ.कु. नीलमजेन ..19
- तीव्र पुरुषार्थ माटे सहज साधन ...अ.कु. भगवानभाई ..22
- दिव्यदर्शनअ.कु. नंदिनीजेन ..24
- ईश्वरने अचरजनुओ अनुभव?.....अ.कु. किशोर ..26
- ओ प्यारी मीठी मम्माअ.कु. पायल ..27
- आपणे ज अकेलव्यअ.कु. अनिल ..28
- स्वयं परमात्माखे मने केन्सरनाअ.कु. मदनलाल ..29
- पोताना संगनी संभाण रापोअ.कु. वृष्टिजेन ..30
- चिंतनना सथवाचेअ.कु. अनंत ..32
- मुश्किलों से कह दोअ.कु. नीताजेन ..33
- दिलनी वात जाजा सांभणे छे.....अ.कु. डाह्याभाई ..34

लवाजमना दर

भारतमां

वार्षिक लवाजम	₹.	११०.००
आजुवन सभ्य	₹.	२,०००.००
छूटक नकल	₹.	१२.००

विदेशमां

अेरमेईल वार्षिक	₹.	१,१००.००
आजुवन सभ्य	₹.	१०,०००.००

कृतिओ तथा सेवा समाचार
मोकलवानुं सरनामुं
अ.कु. डी. कालिदास प्रजपति
तंत्री : ज्ञानामृत
जु-२/२२, शिवम अपार्टमेन्ट,
नवा वाडज, अमदावाड - ३८० ०१३.
Phone : 079 - 2762 0866

मुद्रक अने प्रकाशक राजयोगिनी भारतीदीदी

स्थानिक सेवाकेन्द्र

आवश्यक नोंध

लवाजमनी रकमनु ड्राफ्ट नीचेना नामे लपशो.

प्रजपिता ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व विद्यालय (गुजराती ज्ञानामृत)

Account No. : 032910001801

Bank Name : Dena Bank, Pushpkunj Branch

IFSC Code : BKDN0110329

प्रकाशन स्थण - गुजरात गोन मुप्यालय

ब्रह्माकुमारी, सुजशांति भवन, बुलाभाई पार्क रोड, कंकरिया, अमदावाड - ३८० ०२२.

Phone: 079 - 2532 4460, 2532 4660

Email : gyanamrit.guj@gmail.com

રાજયોગિની દીદી મનમોહિનીજીનો જીવનસંદેશ

દીદીજીના જીવન પર દૃષ્ટિપાત કરતાં, વિચારસાગર મંથન કરતાં વિચારોની ઠારમાળા અસ્ખલિત પણે વહ્યા કરે છે. ઘણું વાંચ્યું અને વિચાર્યું છે છતાં તેના કરતાં દીદીજીના દિવ્ય-જીવનની છાપ માનસપટમાં અંકાર્ઘ ગર્ઘ છે જે અવિસ્મરણીય છે.

શ્રી અને સરસ્વતીનો સંગમ થવો એ વિશ્વની વિરલ ઘટના છે. ઘણા થોડા કિસ્સાઓમાં આ જોઈ શકાય છે. ઉદાહરણ તરીકે પ્રસિદ્ધ વૈજ્ઞાનિક ડો. વિક્રમ સારાભાઈ, ઉદ્યોગપતિ અઝીઝ પ્રેમજી, બીલ ગેટ્સ વગેરે નામો આદર, સન્માનથી લઈ શકાય છે. આર્થિક સમૃદ્ધિ સભર જીવનમાં વિચારોની શ્રેષ્ઠ ચારિત્ર્યની અને દિવ્યતાની સમૃદ્ધિ હોવી એ દીદીજીના જીવનની અણમોલ ઘટના છે. જ્યારે પ્રભુ પિતાનો પરિચય મળ્યો ત્યારે સિંઘ હૈદરાબાદના વિરોધી વાતાવરણમાં રહીને એમણે જે દૃઢતાથી, આત્મવિશ્વાસથી અને પ્રસન્નતાથી ત્યાગનો રાહ સ્વીકાર્યો તેનું ગૌરવ નિરાણું છે.

ત્યાગ તપસ્યા અને સેવાની પ્રિવેણીથી જીવનદીપને દેદીધ્યમાન બનાવી અન્ય આત્માઓના દીપકોને પોતાના જીવનની દિવ્ય

ધારણાઓ અને શ્રીમતના અદ્વિતીય અનુસરણથી દીદીજીએ પ્રત્યક્ષ, પરોક્ષ રીતે ઉદાહરણ પૂરું પાડ્યું. દિવ્યસ્નેહ નીતરતા પોતાના મુખારવિંદ પર દૃશ્યમાન થતા પવિત્રતાના પુંજથી અનેક આત્માને પરમપિતા શિવ પરમાત્માનો પરિચય આપીને, કલકલનાદે વહેતી સરિતા શાં અમૃતઝરતાં સૂત્રાત્મક મહાવાક્યોથી વર્ષો જૂનાં વ્યથા, ચિંતા અને આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિમાં ત્રસ્ત લોકોના જીવનને શીતળતામાં પરિવર્તિત કરી આત્માઓને જીવનની ધન્યતાનો અનુભવ કરાવ્યો.

દીદીજીનું જીવન દિવ્યગુણોના ગુલદસ્તાથી મહેંકતું હતું. જેની સૌરભ આત્માઓને અલૌકિક આનંદ, દિવ્ય પ્રેરણા અને વિશેષ પ્રાપ્તિનો અનુભવ કરાવતું. વિચક્ષણ બુદ્ધિ, પરખશક્તિ અને નિર્ણયશક્તિ, સ્નેહાળ, શક્તિસ્વરૂપ, ચુંબકીય વ્યક્તિત્વ, વહીવટી કુશળતા, જ્ઞાન-યોગની ગહનતા, નમ્રતા, ગંભીરતા પાછળ ડોકિયું કરતી રમણિકતા, બેહદની ઉપરામવૃત્તિ, નિદ્રાજીત, અથક સેવાધારી, સરળતા, સચ્ચાઈ, સફાઈથી સંપન્ન ત્યાગમૂર્તિ, વાત્સલ્યમૂર્તિ આદિ ગુણો તેમનામાં વિદ્યમાન હતાં. એમના સંપર્કમાં આવનાર આત્માઓને આ પારસ સમાન ગુણોનો સ્પર્શ થતાં તે આત્માઓ પણ દિવ્યગુણ સંપન્ન જીવન બનાવવાની પ્રેરણા મેળવતા.

દીદીજીનું વ્યક્તિત્વ નિરાણું હતું. તેમની વાણી હૃદયમાં સોંસરવી ઊતરી જતી. વાણી કરતાં વિશેષ તો વ્યવહારથી તેઓ આત્માઓને પ્રભાવિત કરતાં પણ પોતાના પ્રભાવમાં ન રાખતાં ઈશારો પરમપિતા પરમાત્મા શિવ તરફ કરતાં. ઘણું થોડું

બોલીને પણ વધારે શીખવી શકાય છે. તેનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ દીદીજી હતાં. એમની વાણી રહસ્યચુક્ત અને ગહનતાવાળી હતી. દીદીજીનું જીવન એજ એમનો સંદેશ છે. દીદીજી કહ્યા કરતાં કે, ‘રોજ મુરલી ક્લાસ કરો, શ્રીમત પર ચાલો, અમૃતવેળાએ ઉઠીને વિશેષ યાદની યાત્રા પર રહો, **ક્યોંકિ અબ વાપસ ઘર જાના હૈ. સર્વ સંબંધોસે પરમાત્મા શિવકો યાદ કરો. ન કિસીકો દુઃખ દો, ન દુઃખ લો. જ્ઞાન અમૃત કા પાન કરો ઔર કરાઓ. પરમાત્માકી યાદમેં સદા સચ્યાઈ ઔર સફાઈસે હર કર્મ કરો. સુકર્મો કા ખાતા બઢાઓ.**’ આ માટે જ્યારે તેઓ સંસ્થા તરફથી ભેટ સૌગાત આપતાં ત્યારે બ્રહ્માવત્સોને ડાયરી લેવાનો આગ્રહ કરી ડાયરીનું આધ્યાત્મિક જીવનમાં શું મહત્ત્વ છે તે સમજાવતાં.

બ્રહ્માકુમારી સંસ્થામાં આવ્યા પછી તેમનો પાર્ટ ઊંચો રહ્યો. જ્યારે સાકારબાબાએ પોતાની સર્વ સંપત્તિ બહેનોની સમિતિને અર્પણ કરી દીધી ત્યારે તેઓ આ સમિતિના સભ્યપદે હતાં. જ્યારે કરાંચીથી સંસ્થાનું સ્થળાંતર થયું. ત્યારે પણ માઉન્ટ આબુનું સ્થળ પસંદ કરવામાં તેઓ નિમિત્ત બન્યાં. 1952થી ઈશ્વરીય સેવાનો મહત્ત્વપૂર્ણ અધ્યાય શરૂ થયો ત્યારે 1961 સુધી તેઓ કન્ટ્રોલર તરીકે અને બ્રહ્માબાબાના અવ્યક્ત થયા પછી જાન્યુઆરી, 1969થી સંયુક્ત મુખ્ય પ્રશાસિકાના પદે રહી સમગ્ર ભારત અને વિદેશોનો પ્રવાસ કરી બ્રહ્માવત્સો અને જિજ્ઞાસુઓની પાલના કરી. દાદી પ્રકાશમણિજીના સંયુક્ત પુરુષાર્થના પ્રતાપે વિશ્વના 140 દેશોમાં સેવા કેન્દ્રો દ્વારા આધ્યાત્મિક સેવા માટે નિમિત્ત બન્યાં. યુનો દ્વારા સંસ્થાને પીસ મેડલ અને પીસ મેસેન્જર એવોર્ડ મળ્યા તેમાં તેમનું મહત્ત્વપૂર્ણ યોગદાન રહ્યું.

દીદીજીનું 72 વર્ષ સુધીનું જીવન દધીચિ-બ્રધિની જેમ પરમાત્માની શ્રીમત અનુસાર સર્વસ્વ સ્વાહાનું રહ્યું. મન, વાણી અને કર્મની એકરૂપતા દ્વારા સૌ આત્માઓનાં તેઓ આદરપાત્ર બની રહ્યાં. બોમ્બે હોસ્પિટલમાં માંદગીના બિછાને રહેવા છતાં બીમારીની અસરથી મુક્ત રહી ઈશ્વરીય સેવાના મંત્રને જીવંત રાખી રાજયોગની અલૌકિક આત્મા હોસ્પિટલમાં પણ પ્રસરાવી. ત્યાંના વાતાવરણને આધ્યાત્મિક ચમકવાળું બનાવી દીધું.

દીદીની ઈચ્છા બ્રહ્માબાબાની સાથે રહેવાની હતી પણ તેઓ પ્રવાસમાં બહાર હતાં. પરમાત્મા મુરબ્બી બાળકોની ઈચ્છા પૂર્ણ કરે છે. તે રીતે દીદીજી હોસ્પિટલમાં ઓપરેશન થયું તેના બે દિવસ પછી આ સાકાર સૃષ્ટિમાં નહોતાં. ફક્ત શરીર હોસ્પિટલમાં હતું. શ્વાસ પણ ચાલી રહ્યો હતો. જેનો નિર્દેશ ભોગના સંદેશમાં અવ્યક્ત બાપદાદાએ કર્યો કે આ વિચિત્ર ડ્રામાનું રહસ્ય હતું. તેથી દીદીને દર્દનો અનુભવ થયો નહીં. આ એક વિચિત્ર ટ્રાન્સ દ્વારા બાબાએ દીદીની ઈચ્છા પૂર્ણ કરી. જે ઈષ્ટ અને અષ્ટ છે તેઓને કોઈપણ કષ્ટ ન હોઈ શકે. દીદીજી ઈષ્ટ અને અષ્ટ આત્મા હતાં. દીદીએ અવ્યક્ત ધામમાંથી સંદેશમાં જણાવ્યું હતું કે મને ત્રણ સંબંધ પ્રિય હતા. બાપ, સખા અને સાજન. આ સંબંધો નિભાવવાનો આધાર છે શિક્ષાઓ અને મર્યાદાઓ. દીદી આપણને તેને અનુસરવાની સૌગાત આપી ગયાં.

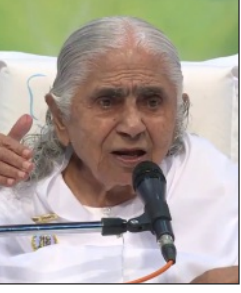
દીદીએ વતનમાં બ્રહ્માબાબાનું અવર્ણનીય કાર્ય જોયું. તેથી બ્રહ્માવત્સો પ્રતિ દીદીજીનો એ સંદેશ રહ્યો કે જે બ્રહ્માબાબા નિરંતર યોગી, નિરંતર સેવાધારી હતા અને છે એવી રીતે નિરંતર સેવાધારી હતા અને છે એવી રીતે નિરંતર

(અનુસંધાન પેજ નં. 11 પર)

અમૃતધારા

શરીરથી ડીટેચ રહેવાનો અભ્યાસ કરો, તો ખૂશ્બુ આવશે બદબૂ ચાલી જશે

રાજયોગિની દાદી જાનકીજી, પૂર્વ મુખ્ય પ્રશાસિકા, શાંતિવન, આબુરોડ

આપણે ડીટેચ કઈ રીતે રહી શકીએ છીએ? જ્યારે કોઈ કર્મબંધન ના હોય. બાબાની યાદમાં રહેવાથી પાપ દગ્ધ થઈ ગયાં, તો ડીટેચ રહેવાનું સરળ થઈ ગયું. શિવબાબાને જેમ ભોલાનાથ કહીએ છીએ. નીલકંઠેશ્વર અર્થાત્ સાંભળતાં સાંભળતાં એમનો કંઠ નીલ થઈ ગયો. કેટલાં સારાં નામ છે સોમનાથ, અમરનાથ વગેરે. આવા બાપના રૂપને પણ જાણવાનું છે. પરમાત્માનું જેવું રૂપ છે તેવું આપણું પણ લાઈટ રૂપ છે. એક તો ઉપર રહેવાથી (સૂક્ષ્મવતન, શાંતિધામ) લાઈટ હાકિસ બનીશું. આટલી લાઈટ કોઈને બતાવી શકતા નથી તો સારું છે, ચાલતાં રહેનારને લાઈટ બતાવી શકીએ છીએ, જેમ કે રોડની લાઈટ. બાબા કહે છે કે ચાલતાં ચાલતાં પણ કોઈની સેવા કરી શકીએ છીએ. તો તે સેવા સ્વાભાવિક છે. સેવા મોટી વાત નથી.

દરેક વાતમાં વિચારવાનું હોતું નથી. બાબાની કેટલી કેટલી ઊંચી વાતો છે. એનો વિચાર કરીએ છીએ કે કેટલી ઊંચી છે. કેટલી કામ લાયક છે? એના ઉપર વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે તેની વેલ્યુની ખબર પડે છે. આ દુઃખધામ છે પણ અહીં અંદર તો દુઃખધામ થઈ શકતું નથી. ક્યારે ક્યારે અંદર દુઃખ ગયું તો દુઃખધામ તો અંદર જ આવી ગયું. મનની અંદર દુઃખધામ થઈ

ગયું, તો ચહેરા ઉપરથી ખબર પડશે કે આ દુઃખધામ છે. શાંતિધામ છે તો બુદ્ધિ ઉપર ચાલી ગઈ. સુખધામ છે તો ભવિષ્યમાં ચાલી ગઈ, તો આ સર્વ વિચારવાની વાતો છે. જે સારું ભણે છે એને શાળા સ્કોલરશીપ આપે છે. કારણ કે એક તો એનું ચારિત્ર્ય સારું છે. બીજું શાળામાં હાજરી સારી છે. સારું ભણે છે, લખે છે. સૌ સાથે સંબંધો પણ સારા છે. નિયમિત સમયે આવી જાય છે. કલાસમાં ગૃહકાર્ય કરીને આવે છે. તો આવાં જે બાળકો હોય છે, એમના એવા સંસ્કાર - વ્યવહાર હોય છે કે એમણે કોઈ પણ વર્ગમાં ઓછા માર્ક તો નહીં લીધા હોય.

બીજું બાબાએ કહ્યું તુમ આર્મી છો. તો એટેન્શન અને એલર્ટ થઈને ચાલો. કારણ કે બીજાઓને બચાવનાર છીએ. પછી આપણે રાજયોગી છીએ. તો યોગ કરવા બેસીએ તો બેઠક બાબા જેવી હોય. બાબા ઊભા છે તો પણ યોગમાં રહેવાની પ્રેક્ટીસ કરે છે. આપણાં દીદી પણ ધ્યાન ખેંચાવે છે. કારોબાર ભલે હોય પણ કામ પૂરું થયું પછી ડીટેચ. પછી એ વાતનું ચિંતન ના ચાલે. કોઈનું મારા પ્રત્યે કોઈ કામથી ચિંતન ન ચાલે. મારા ચિંતનને કારણે એની યાદમાં ફરક પડશે, તો તેનો દોષ મારા ઉપર આવશે. નિરંતર યોગમાં રહેવું છે તો એ ધ્યાન રહે કે મારું કારણ વિના વ્યર્થ ચિંતન ન ચાલે. કોઈ એવું ખોટું કામ ન કરું જેને કારણે ચિંતન ચાલે કે મારી બેદરકારી છે. જો તેનો યોગ ન લાગ્યો, એને યોગમાં રહેવાની મદદ ન

કરી, તો મારો યોગ કઈ રીતે લાગશે? તો એટલું સુખ આપો પણ અવાજમાં ન આવો. કારણ કે અવાજ વિના પણ કામ કરી શકો છો. યાદમાં તો અવાજની જરૂર નથી. પણ સેવામાં અવાજમાં ન આવીએ. કોઈના સ્વભાવ, સંસ્કારની ઝંઝટમાં ના પડીએ. તો આવો યોગી ઉદાહરણરૂપ બની જશે.

જે બાબા કહે છે ઘડી ઘડી ડીટેચ થઈને યાદમાં રહેવાનો જેને રસ બેઠો, એનાં દરેક કાર્ય સહજ થાય છે. એને કોઈ કાર્ય મુશ્કેલ લાગશે જ નહીં. તો દરેક વાતમાં એક્યુરેટ યાનિ સચ્ચાઈ, સફાઈ, સ્પષ્ટ હોય. આવું ઉદાહરણ બનવાથી લાઈટરૂપ બનીએ છીએ. લાઈટ હાઉસ કંઈ કહેતું નથી. એક આંખમાં શાંતિધામ બીજી આંખમાં સુખધામ. નીચે છે દુઃખધામ. આવું લાઈટ હાઉસ ન કોઈને દુઃખ આપે છે ન લે છે. આવા જે ઉપરામ રહેનારા છે જેને બાબા રમતાયોગી કહે છે તેઓ સદા સુખ પામે છે. આવા જેમને પોતાની અવસ્થા જમાવવાનો શોખ છે. એમને માટે સેવા ક્યાં મોટી વાત છે. એવું નહીં સેવા છે. સેવા ભલે ન કરો. સેવા ક્યાં મોટી વાત છે માત્ર અવાજમાં ન આવો. તો સેવા સારી વાત છે. અવાજમાં સેવા ઓછી થાય છે. અવાજ નહીં કરો, તો સેવા સારી થાય છે. જેટલી સેવા કરશો તેટલી પોતાની કર્મેન્દ્રિયો પાવન બની જાય છે. જે કર્મેન્દ્રિયોએ જીવનમાં ઊલટું કર્યું નથી પણ પૂર્વજન્મમાં જો કર્યું હોય તો અસ્થિરો પણ પૂરી પાવન બની જાય તો હઠ્ઠી સેવા કરવી ઘણી સારી વાત છે. એમાં કોઈ થાકવાની વાત નથી. એટલે કર્મેન્દ્રિયોથી કામ કરવું એટલે જ કર્મેન્દ્રિયોને શાંત બનાવવી.

આત્મા શરીરમાંથી ચાલ્યો જાય છે તો વાસ આવે છે. અને આપણો આત્મા શરીરથી ડીટેચ થઈ જાય છે, તો ખુશ્બુ આવે છે. એટલે બાબા કહે છે બાળકો અંગ અંગમાં સુગંધ. તો જેટલા યોગી

બનીએ છીએ તેટલી સુગંધ આવે છે. ખુશ્બુથી સારું લાગે છે. બદબૂથી થોડો ડર લાગે છે. કોઈની પાસે સારી વાત નથી હોતી તો એનાથી સારી ફીલિંગ આવતી નથી. બદબૂ આવે છે. એટલે બાબા કહે છે ડીટેચ રહો. તો વાસ નીકળી જશે અને ખુશ્બુ આવવા લાગશે. ડીટેચ રહેવાથી યાદ રહેશે, યાદ રહેવાની ખુશ્બુ આવશે. ખુશ્બુ આવતાં કર્મેન્દ્રિયોથી કામ કરવા છતાં કોઈની સાથે ભાવ-સ્વભાવ, તું તું, મੈં મੈં આ ઝંઝટની દૂર રહેનારા ડીટેચ રહી શકે છે. એક ડીટેચ રહેશે, બીજા ઉપરામ રહેશે તો લાઈટ હાઉસ રહેશે. જે ડીટેચ રહી શકતો નથી. તો ડીટેચ રહેવું એટલે વાત પૂરી થઈ ગઈ. પૂરું થયું પછી ઉપર જવાનું છે.

નાવ થોડી હલે છે પણ નાવિક સારો હોય છે તો આપણે ના હલીએ છીએ ના નાવ ડોલાયમાન થાય છે. કારણ કે સૌ નાવમાં બેઠેલા છે. તે માટે બ્રેકને પાવરકુલ બનાવવી જોઈએ. કારણી વાત અલગ છે. પણ વિમાન જઈ રહ્યું છે તો કેટલું ધ્યાન રાખે છે. કારણકે પાયલોટને જોખમ છે. તો આપણે પણ એટલું ધ્યાન રાખીએ જરા પણ ઉપરથી નીચે પડ્યા એટલે વ્યર્થ ચિંતનમાં આવી ગયા. તો પડવું અને ડૂબવું તે અલગ વાત છે. ડૂબનારને એટલું દુઃખ નથી થતું પણ પડનારને વધારે દુઃખ થાય છે. અહીં બેઠાં ઉપરામ રહેવાથી આત્મા સમજીશું, શરીરથી ન્યારા સમજીશું પણ આત્મા સમજીને શરીરથી ન્યારા સમજતાં બાબાને યાદ કરવાથી કોઈ વિકર્મ થાય છે તો તેની ગતિ કેવી થશે? તે ગતિ જોઈ પણ શકાતી નથી કે વિચારી શકાતી પણ નથી. એટલે એકબીજાને બચાવવાની ગુપ્ત મહેનત કરીએ. તો રુહાની ભાષા, ઈશ્વરીય સ્નેહવાળી ભાષા કોઈને સુખ આપનારી હોય છે. ભાવના આપણી ઘણી સારી શ્રેષ્ઠ કોઈ કામનાવાળી નહીં હોય તો ભાષામાં મધુરતા હશે.

(અનુસંધાન પેજ નં. 11 પર)

પ્રસન્નતાના પથ પર વર્તમાનમાં જીવો

બ્ર.કુ. શિવાનીબેન, ગુરુગ્રામ, હરિયાણા

વીતેલા સમયમાં આપણે શું કર્યું. ભવિષ્યમાં આપણે શું કરવા ઈચ્છીએ છીએ. આમ વિચારવું એ મનુષ્યનો સ્વભાવ છે. આ સર્વ વાતોમાં આપણે આત્માની ભૂમિકાને ભૂલી જઈએ છીએ. આપણે એવું વિચારીએ છીએ કે જે કંઈ કરું છું તે હું જ કરું છું. આપણે જો આપણી ભાષાને જોઈએ તો તેમાં શું થાય છે. શું કરું, કઈ રીતે કરું એને કઈ રીતે કરવું જોઈએ સર્વ કાંઈ ‘કરવા’ પર કેન્દ્રિત થઈ જાય છે એટલે પુશી પણ ‘કરવા’ પર કેન્દ્રિત થઈ જાય છે. પછી આપણે કહીએ છીએ આ કરીશું, તે કરીશું ત્યારે મને પુશી મળશે.

રાજયોગ આપણને શીખવાડે છે કે તમે શરીર નહીં પણ એક આત્મા છો. બીજી વાત એ કે આપણે હંમેશા પુશ રહી શકીએ છીએ. એનો અનુભવ કરી શકીએ છીએ. વર્તમાનમાં જીવવાનું મુશ્કેલ નથી. જો આપણે કેટલીક વાતો ઉપર ધ્યાન આપીશું તો વર્તમાનમાં જીવવાનું સરળ બની જશે.

વર્તમાનમાં છીએ તો પુશ છીએ જ. વર્તમાનમાં સ્થિર છીએ. અશાંતિ ક્યાંથી આવી રહી હતી? વીતેલા સમયની કોઈ ઘટના દુઃખ યા ભવિષ્યનો ભય અથવા કોઈના પ્રત્યે રાખેલી અપેક્ષા અશાંત કરી શકે છે. ભવિષ્યમાં આપનો વ્યવહાર કેવો હશે, પરિસ્થિતિ કેવી હશે આ સર્વ વાતોનું અનુમાન કરી લેવું તે અપેક્ષા છે. આ

વર્તમાનમાં હોતું નથી. જો આપણે વર્તમાનમાં રહીશું તો આપણી અપેક્ષા સમાપ્ત થઈ જશે. અપેક્ષા અને પૂર્વ અનુમાન બંને એક જ છે. જે માનવ વર્તમાનમાં રહે છે તે અચલ હોય છે. એમાં કેટલીક વાતો ઉપર આપણે ધ્યાન આપીએ છીએ. સૌથી મહત્વપૂર્ણ વાત એ છે કે હું જે છું, જેવો છું. હું પુશ છું, સંતુષ્ટ છું. આના માટે મારે કોઈની સાથે તુલના કરવાની જરૂર નથી. હવે આપણે ભવિષ્યમાં પુશીને શોધીએ છીએ. આપણે વિચારીએ છીએ કે હું તેમના જેવો બની જાઉં. હું આ પદ પર પહોંચી જાઉં. એની પાસે જે પણ છે તે મારી પાસે પણ આવી જાય. આમ આપણે ભવિષ્યની કલ્પનાઓમાં ખોવાઈ જઈએ છીએ.

દા.ત. હું સહાયક વહીવટીદાર છું. મેં સંકલ્પ કર્યો કે જ્યારે હું વરિષ્ઠ વહીવટીદાર પદ પર પહોંચીશ ત્યારે મને પુશી મળશે. હવે આ વિચાર કોણ નિર્મિત કરી રહ્યું છે. આ હું જ નિર્માણ કરું છું. એમની પાસે જે ગાડી છે એ ગાડી હવે મારી પાસે આવી જશે. ત્યારે હું પુશ થઈશ. તો આ આત્મા છે તે એક ઉર્જા છે, શક્તિ છે. આ શક્તિને કોઈ વસ્તુની જરૂર નથી. કોઈ પદની જરૂર નથી. તે સ્વયં પૂર્ણ છે. પુશી એનો સ્વભાવ છે. કોઈ વસ્તુ યા કોઈ પદ યા કોઈ શારીરિક સુંદરતા તેને પૂર્ણ કરી શકતી નથી. કારણ કે તે ઉર્જા છે. એને પૂર્ણ થવા માટે કોઈ બાહ્ય વસ્તુની જરૂર નથી. એના માટે આપણે યોગ્ય સંકલ્પ કરવાની જરૂર છે.

હું એ ઉર્જા છું જે શરીરના માધ્યમ દ્વારા સંકલ્પ અને અનુભૂતિ કરું છું. હું મારી જવાબદારી (અનુસંધાન પેજ નં. 11 પર)

દીદી મનમોહિનીજી

બ્ર.કુ. રામલોચન, શાંતિવન, આબુરોડ.

હું ઈશ્વરીય જ્ઞાનમાં સન 1972માં આવ્યો અને પહેલીવાર મધુવન આવવાનું નિમંત્રણ આપવા માટે દીદી મનમોહિનીજી નિમિત્ત બન્યાં. એ ગુણનિધિના

અનેકાનેક ગુણોમાંથી કેટલાકનું વર્ણન કરું છું.

ભગવાનની સાથે બુદ્ધિની લાઈન ક્લીયર અને કેચીંગ પાવર શક્તિશાળી હતાં.

હું દિલ્હીમાં રહેતો હતો, ભારતીય રેલવેમાં સેવા કરતાં પાંચ મહિના વીત્યા હતા. ત્યાં સુધી મધુવન (પાંડવભવન, માઉન્ટ આબુ) આવ્યો નહોતો. એક દિવસે દીદી મનમોહિનીએ સેવાકેન્દ્રની નિમિત્ત બહેનને પત્ર લખ્યો અને કેટલીક વિશેષતાઓનું વર્ણન કરીને કહ્યું. એવો કોઈ ભાઈ આપની આસપાસ હોય તો 15 દિવસો માટે મધુવન મોકલો. નિમિત્ત બહેને મને મધુવન મોકલ્યો. મધુવનમાં સેવા કરતાં કરતાં પંદર દિવસ પૂરા થયા તો મેં કહ્યું, દીદી હું પાછો જાઉં છું. દીદીએ કહ્યું બીજા પંદર દિવસ રોકાઈ જાઓ. આમ કરતાં કરતાં મને છ મહિના સેવા માટે રોકાઈ જવા માટે કહ્યું. મેં એ સમયે કહ્યું જવું છે તો અત્યારે, નહીં તો કદી પાછો જઈશ નહીં. દીદીએ કહ્યું, આમ એકદમ તો કોઈને રાખીએ નહીં. છ માસ ટ્રાયલ પર રાખીને સ્વભાવ સંસ્કાર જોઈશું, પછી ઠીક લાગશે, તો રાખીશું. મેં ફરી એજ વાતનું પુનરાવર્તન કર્યું. દીદીએ કહ્યું, સવારના યોગ વખતે આપનો ચહેરો મને દેખાય છે અને બાબા કહે છે, આ બાબાકને અહીં રાખી દો. એટલે હું કંઈ

કદી શક્તી નથી કે રહી જાઓ. આ પ્રકારે દીદીએ ઈશ્વરીય ટચીંગના આધારે મને મધુવનમાં રહેવાની સ્વીકૃતિ આપી.

દીદી શ્રીમત પર પૂરાં ચાલતાં હતાં તથા બીજાઓને ચલાવતાં હતાં

દીદીએ 6 માસ પછી મને દિલ્હી, પાંડવભવનમાં સેવા માટે મોકલી દીધો. અહીં મન લાગતું નહોતું. મધુવન બહુ જ યાદ આવતું હતું. એક વાર બાબાને મળવા મધુવન આવ્યો તો દીદીએ બાબાને બધું જણાવ્યું. એ પણ કહ્યું કે આ ભાઈ પાછા જવા ઈચ્છતો નથી. દીદીએ કહ્યું, આપે બાબાને શુ વાચદો કર્યો, ‘જ્યાં બેસાડશો, જે ખવડાવશો, જ્યાં સેવા કરાવશો સર્વ મંજૂર છે.’ જ્યારે બાબાએ બેસાડી દીધા તો દીદી દીદી શા માટે કરો છો, જ્યારે તમારી જરૂર પડશે ત્યારે બાબા બોલાવી લેશે, એમ કહીને પાછો પાંડવભવન, દિલ્હી મોકલી આપ્યો. પછી ચાર વર્ષ મધુવન આવ્યો. જરૂર હતી એટલે મને અહીં રોકી દીધો. પછી મને ભંડારાની સેવા સોંપી. આ પ્રકારે બાબાની શ્રીમત અનુસાર સેવા કરવાની શીખ દીદીએ આપી.

દીદી દરેકની વિશેષતા જોઈને, એ આધારે આગળ વધારતાં હતાં

દીદી દરેકના ગુણ જ જોતાં હતાં. કદી કોઈનો અવગુણ જોયો નથી. અવગુણને ગુણમાં બદલવા માટે સમજાવતાં હતાં. જેથી આત્મા અવગુણ છોડવા તૈયાર થતો હતો. જ્યારે મને દીદીજીનું ભોજન બનાવવા માટે મધુવન ભંડારામાં રાખ્યો ત્યારે હું જોતો હતો કે દીદી દરેકની

વિશેષતા જોતાં હતાં. ક્લાસમાં એની વિશેષતાની મહિમા કરતાં હતાં. મારી સાથે પણ આવું કેટલીયે વાર બન્યું. ક્લાસમાં મહિમા થવાથી ઉમંગ ઉત્સાહ આવી જતો હતો. ઉમંગને કારણે બહુ સેવા કરતો હતો. દીદીને દિલની દુઆઓ આપતો હતો.

દીદી ન્યારાં તથા મિલનસાર હતાં

જ્યારે કોઈ વિશિષ્ટ વ્યક્તિ આવતી હતી અને દીદી એને મળતાં હતાં તો સ્વયં તો બાબાની યાદમાં રહેતાં હતાં પણ એને એટલો પ્રેમ આપતાં હતાં કે એના મુખથી પણ બાબા બાબા નીકળતું હતું. શૈલી નામે એક વિદેશી બહેન હતી, એને એટલો પ્યાર આપ્યો કે તેણી બાબા બાબા કરવા લાગી અને સ્નેહનાં આંસુ વહાવવા લાગી. જ્યારે બાપદાદા આવ્યા તો બોલ્યા, ‘આ મોટા લોકો સદા ઓફિશિયલ રહે છે. ક્યાંક જાય છે તો તેમને પરિવારનો પ્રેમ મળતો નથી. આપે જે પરિવારનો પ્રેમ આપ્યો છે એટલે પીગળી ગયાં છે, બાબા બાબા કરવા લાગ્યાં છે.’

બ્રહ્માભોજન ઘણા પ્રેમથી, શ્રેષ્ઠ, મહાન સમજીને આરોગતાં હતાં

દીદીજીએ શીખવાડ્યું કે બ્રહ્માભોજન એ સાધારણ ભોજન નથી. ભક્તિમાં પ્રસાદનું બહુ મહત્ત્વ હોય છે પણ અહીં તો આ ભોજનને સીધા ભગવાને જ સ્વીકાર કર્યું છે, એટલે તે માટે દેવતાઓ પણ તે મેળવવા ઉત્સુક હોય છે, આ સ્મૃતિથી ભોજનનો સ્વીકાર કરવાનો છે. ભગવાને જેનો સ્વીકાર કર્યો, તે સારામાં સારું ભોજન છે. જે બાબાને પ્રિય, તે બાળકો (બ્રહ્માવત્સો)ને પ્રિય. એમણે કદીયે ભોજન વિશે ફરિયાદ કરી નથી કે આજ ખાવાનું સારું બન્યું નથી.

ઈશ્વરીય જ્ઞાન અને યોગમાં નિયમિત હતાં, બીજાઓને પણ એવા બનાવવાની કળા

બહુ સારી હતી

કેટલાક ભાઈઓ એવા હતા, ક્લાસમાં નિયમિત અને સમયસર પહોંચતા નહોતા. દીદીએ એમને એક બે વાર સમજાવ્યાં, છતાં પણ નિયમિત થયા નહીં. દીદીએ ચુકિત રચી અને યોગમાં ન આવનારને કહ્યું, તમે યોગમાં આવનારની હાજરી પૂરો, એ ક્યારે આવે છે તે સમય જુઓ, બાબાની કેટલી યાદ રહે છે, દીદીને ચાર્ટ બતાવજો. જેઓ મુરલીમાં નિયમિત નહોતા એમને કહેતાં હતાં, આજે મુરલીના મુદ્દાઓની નોંધ કરીને આવજો. દીદીને સંભળાવજો, દીદી સેવા માટે મોકલશે. સેવા મળવાથી એમને ક્લાસમાં જવું જ પડતું હતું.

નિર્ણય આપવાની વિશેષતા સૌથી ન્યારી હતી

દીદી પાસે જો કોઈની ફરિયાદ આવતી તો એમને પૂછતાં હતાં, શું વાત છે? એકવાર મારી ફરિયાદ થઈ હતી, મેં સારી વાત જણાવી દીધી. દીદીએ પૂછ્યું, તમારી ભૂલ છે? મેં કહ્યું, મારી સમજથી મારી ભૂલ નથી. ‘નહીં’ શબ્દ બોલતાં જ દીદી ચુકિતથી કહેતાં હતાં, બાબાના કમરામાં જાઓ અને બાબાને પૂછો કે બાબા, મેં જે જણાવ્યું તે સાચું છે? બાબાની સામે તો આત્મા દર્પણની જેમ સ્પષ્ટ દેખાય છે. જૂઠું બોલવાની હિંમત ચાલતી નથી. પછી આવીને દીદીને સ્પષ્ટ જણાવી દેતા હતા. આ પ્રકારે તેઓ નિર્ણય કરતાં હતાં, સંતુષ્ટ કરતાં હતાં.

સદા સ્વમાનમાં રહેતાં હતાં તથા સ્વમાનની યાદ અપાવીને કમજોરને મહાન બનાવતાં હતાં

મારામાં એટલી વિશેષતા નહોતી, બહુ ભણેલો પણ હતો નહીં. પણ દીદી કહેતાં હતાં, તમારા ઉપર ભગવાનની નજર પડી છે,

આત્માઓમાં મહાન આત્માનું ભોજન બનાવો છો, બાબાનો ભોગ પણ બનાવો છો એટલે તમે ઘણા મહાન છો, આ સ્વમાનમાં રહીને સેવા કરો.

વાતાવરણ સદા શક્તિશાળી રહે તેનું પૂરું ધ્યાન રાખતાં હતાં

એકવાર મારી ફરિયાદ થઈ, દીદીએ પોતાની વિધિ અનુસાર મને બાબાના કમરામાં મોકલ્યો. પાછો આવ્યો તો પૂછ્યું કે તમે ભૂલ કરી છે? સ્વીકાર કરી લો, વાયુમંડળ સુધરી જશે. થોડા દિવસ પછી સચ્ચાઈ સામે આવી મારા સ્વીકાર કરવાથી સમગ્ર વાયુમંડળમાં હલચલ શાંત થઈ ગઈ. આ પ્રકારે વાતાવરણને શક્તિશાળી બનાવવામાં બહુ જ ધ્યાન રાખતાં હતાં. દીદીની વ્યવહારિક શિક્ષાઓથી, માતૃવત્ પાલનાથી આપણે આધ્યાત્મિકતામાં પરિપક્વ થતા ગયા. આજે પણ દીદીની શિક્ષાઓ યાદ આવે છે.

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 05નું અનુસંધાન)... તંત્રી સ્થાને સેવાદારી બનો. દીદીનું લૌકિક નામ ગોપી હતું પણ યજ્ઞનાં આવતાં એમને નવું નામ આપ્યું મનમોહિની. આ હતો દીદીનો સર્વ પ્રત્યેનો સંદેશ.

॥ ઓમશાંતિ ॥

- બ્ર.કુ. કાલિદાસ

(પેજ નં. 07નું અનુસંધાન)... અમૃતધારા

દિવ્ય મન, બુદ્ધિ, વિવેક, ચિત્ત પછી વૃત્તિ આ સર્વને મિલાવીને પંચાયતમાં સત્યતાની શક્તિથી નિર્ણય કરો. દિલ, મન એકઠાં હશે તો કંઈક આગળ વધીશું. વિવેક પણ હા હા કરશે. સૌને મળીને નિર્ણય કરો, જલદી જલદીમાં ના કરો. યોગ એટલે શું? ડીટેચ એટલે શું? પહેલાં પવિત્રતા, પછી સત્યતા, પછી નમ્રતા, પછી ગંભીરતા પછી મધુરતા કેવી આવી? પંચાયતમાં બેસાડ્યા તો સૌ સારી રીતે કામ કરશે. અહીં આપણો એવો કારોબાર ચલાવશો, તો સતયુગમાં કારોબાર સ્વતઃ ચાલશે.

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 08નું અનુસંધાન)... પ્રસન્નતાના પથ

નિભાવી રહ્યો છું. હવે ખુશી ક્યાં છે? ખુશી તો આપણા વિચારમાં છે. હું એને કોઈપણ સ્થળે, કોઈપણ સમયે નિર્મિત કરી શકું છું. આપણે સંકલ્પ કરીએ છીએ કે જ્યારે હું આ પદ પર પહોંચીશ જ્યારે એના જેવો સુંદર બની જઈશ. જ્યારે મને સાચું વેતન મળશે ત્યારે ખુશ થઈ જઈશ. આ ઉર્જા છે. ઉર્જાને પૂર્ણ કરવા શું બોઈએ? માત્ર સાચી ઉર્જા બોઈએ. શારીરિક ચીજો એને પૂર્ણ કરી શકતી નથી. દા.ત. મારો હાથ કપાઈ ગયો તો હું શારીરિક રીતે અપંગ છું. એનો અર્થ એ કે હું ભયમાં છું. આ શરીર અપંગ થશે તો પણ હું ભૂકૂટિની મધ્યમાં બેસીને હકારાત્મક સંકલ્પ કરી શકું છું.

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 12નું અનુસંધાન)... સત્ય રહસ્યોનું

સત્યનું નાનું કિરણ પણ દેખાતું નથી. સત્ય નામશેષ બની જાય છે ત્યારે પરમાત્માનો સૂર્યોદય થાય છે અને આજ એ સમય છે જ્યારે પરમાત્મા આવીને સત્ય જ્ઞાન આપીને સર્વની સદગતિ કરે છે. ‘અભી નહીં તો કભી નહીં.’ ॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 25નું અનુસંધાન)... દિવ્યદર્શન

તેમના મહાન યોગદાનને યાદ કરી, સહૃદયે આપણે સૌ સાદર શ્રદ્ધાસુમન અર્પિત કરીએ.

ગીત - આદી મેં ઓર થે ઉસ ઘર સે, અંત વહાં હી જના હૈ, આદી અંત કા મંત્ર યહી હૈ, સબકો યહી સુનાના હૈ... અબ ઘર જના હૈ... અબ ઘર જના હૈ... ॥ ઓમશાંતિ ॥

સત્ય રહસ્યોનું ઉદ્ઘાટન

બ્ર.કુ. ગીતાબેન, શાંતિવન, આબુરોડ

સંસારની સર્વ સંસ્થા કે વ્યવસ્થાઓનો કોઈ મુખ્ય નિયંત્રક હોય છે. જે એ વ્યવસ્થાની દેખરેખ રાખે છે અને એને વ્યવસ્થિત રાખે છે. સંસારના પ્રાકૃતિક, સામાજિક,

પારિવારિક વ્યવસ્થાઓના મુખ્ય નિયંત્રકને તો આપણે જાણીએ છીએ. પણ સંસારની એ મહાન પ્રતિમા કોણ છે જે સંસારને ફરી સતયુગ બનાવવા માટે કાર્ય કરે છે ? એ જગત નિયંતાને તો પરમશક્તિ પરમાત્મા કહે છે. દરેક વ્યવસ્થાના મૂળ અને મુખ્યને જ મૂળભૂત વાતોનું જ્ઞાન હોય છે. અન્ય સર્વ તો આ વિષયને અંદાજથી બતાવી શકશે. આજ સુધી જગતનિયંત્રિના વિભિન્ન પાસાંઓ પર જેમણે પ્રકાશ પાડ્યો તે અનુમાનિત જ હતો યા તો કહીએ તથા ચિંતન સાધના જ હતાં. તે પૂર્ણ સત્ય નહોતું એટલે સર્વસ્વીકૃત ના થયું. અનેક મતોમાં આ સંસાર મૂંઝાયેલો છે.

પરમાત્મા પોતે જ આવે છે

યથાર્થ સત્યની પોતાની એક શક્તિ હોય છે. જેનો અભ્યાસમાં આવે ત્યારે અનુભવ થાય છે. તેનાથી નક્કર પરિણામ કાઢી દે છે. હજુ સુધી માનવમનના, જનજીવનના, સમાજ-સંસારના રોગ, શોક, દુઃખ-દર્દ, વિકાર-વિકૃતિ સમાપ્ત થયાં નથી. આટલા વિભિન્ન મતો, પ્રયોગો, પ્રયાસોને અજમાવવા છતાં આપણે તેનું સુખદ પરિણામ લાવી શક્યા નથી. એનો મતલબ તો એ થયો કે હજુ સુધી આપણે જીવન યા જગતની વ્યવસ્થાને સારી બનાવવા માટે જે કંઈ કર્યું તે

સત્યના આધારે નહોતું. જગનિયંતાના સત્યોનું સ્પષ્ટીકરણ જગનિયંત્રક પરમાત્મા જ કરે છે. એના માટે તો એ ખુદ આવે છે એટલે એમને ખુદા કહેવામાં આવે છે.

સનાતન સત્યોનું જ્ઞાન પરમાત્મા જ આપે છે.

માનવ સ્વયં કદી પોતાના વિશે સત્ય શોધી શકતો નથી. જીવન અને જગતનાં સર્વ સનાતન સત્યોનું જ્ઞાન પરમાત્મા આવીને પ્રજાપિતા બ્રહ્માના માધ્યમથી આપે છે તેથી તો એમના દિવ્ય અવતરણની વાતો કહેવામાં આવી છે. જો મનુષ્ય ખુદ સાધારણ આત્માના રૂપે યા મહાત્મા, ધર્માત્મા, પુણ્યાત્મા યા દેવાત્માના રૂપમાં સત્ય શોધે છે તો પરમાત્માને અવતરિત થવાની શી જરૂર છે? સત્યનો પ્રકાશ પરમપિતા પરમાત્મા જ ફેલાવે છે. એટલે આપણે એમને અંધકારમાંથી પ્રકાશ તરફ, અસત્યથી પરમસત્યની તરફ, મૃત્યુથી અમૃતની તરફ લઈ જનારા કહીએ છીએ. આ અનુભૂતિ દરેક આત્માએ કરી છે. આપણે ઈશ્વરને સર્વજ્ઞ, જ્ઞાનસાગર કહીએ છીએ. નહીંતર આપણે કઈ રીતે જાણી શકીએ કે પરમાત્મા જ્ઞાનના સાગર છે?

આખરી નિર્ણય પરમાત્મા આપે છે

કોઈપણ વાતને માની લેવી તે અલગ વાત છે અને ખરેખર સત્ય તે અલગ વાત છે. આપણે કહી શકીએ છીએ ન તો ધર્મ સત્ય વાત જણાવે છે કે ન વિજ્ઞાન પૂર્ણ સત્ય જણાવે છે. કારણ કે બંને માનવમનની ઉપજ છે અને બંને નિરંતર પ્રયાસરત છે. એટલે છેવટનો નિર્ણય ઈશ્વર ઉપર છોડી દેવામાં આવે છે. તે જ પૂર્ણ ન્યાય કરી શકે છે. અસત્યનું અંધારું જ્યારે ગાઠ બને છે ત્યારે (અનુસંધાન પેજ નં. 11 પર)

આપણી ઈચ્છાઓ કઈ રીતે પૂરી થશે ?

બ્ર.કુ. જગદીશચંદ્ર, દિલ્હી

આપણે ગુરુદ્વારા, મંદિરમાં જઈને ભગવાન પાસે નથી તે માંગીએ છીએ. મંદિરમાં ન જઈએ છતાં પણ મનમાં હંમેશા પોતાના કલ્યાણ માટે પોતાના જીવનમાં સુખ સમૃદ્ધિ માટે માંગીએ છીએ. માગવાથી જ બધું મળી જતું હોત, તો આપણા હાલ આવા ન હોત. આપણે બજારમાં ખરીદી કરવા જઈએ ત્યારે એક હાથથી પૈસા આપીએ છીએ, બીજા હાથે ખરીદેલી વસ્તુઓ સ્વીકારીએ છીએ. આપણે ઈચ્છીએ કે અમને કંઈક મળી જાય, તો તે ક્રમ અહીં પણ ચાલે છે. આપણે ભક્ત ભગવાન પાસે માગીએ છીએ, પણ તેઓ આપણી પાસે કંઈ માગે છે. ત્યારે તો આપણી એકબીજા સાથે લેણ દેણ થશે. પરિણામ સ્વરૂપ આપણને જે જોઈએ છે તે મળશે અને આપણું જીવન મંગલમય બનશે.

ભગવાન કલ્યાણકારી કઈ રીતે છે ?

હવે આપને અમે એ જણાવવા ઈચ્છીએ છીએ તે ભગવાન કલ્યાણકારી કઈ રીતે છે ? તે આપણું કઈ રીતે કલ્યાણ કરે છે ? આજે આપણી હાલત એ છે કે આપણે સત્ય અને અસત્યનો તફાવત જ કરી શકતા નથી. જો આપણને સત્યતાની ખબર છે છતાં પણ જૂઠું કર્યા કરીએ છીએ. તો આપણે સુખ-શાંતિ-સમૃદ્ધિની આશા કઈ રીતે રાખી શકીશું ? તો સૌથી પ્રથમ આપણી બુદ્ધિ કમજોર બની ગઈ છે. આપણી વિચારદારા, અંતરાત્માનો અવાજ આપણને સચેત કરે છે, પણ આપણે તેને કામમાં લાવી શકતા નથી. તેથી પરમાત્મા આવીને

આપણને સદ્બુદ્ધિ અને શક્તિ આપે છે જેથી આપણે કયની અને કરણીને એક સમાન બનાવી શકીએ.

એક હાથથી આપો, બીજા હાથથી લો

ભગવાન પાસેથી જો આપણે લેવા ઈચ્છીએ છીએ, તો બીજા હાથથી આપવું પણ પડશે. એમની પાસેથી મેળવવાની એક શરત છે મામેકમ્ શરણં વ્રજ અર્થાત્ તમે મારી શરણમાં આવી જાઓ. ગીતામાં પણ એનું વર્ણન છે. પણ આપણે તેને સાચા અર્થમાં સમજ્યા નહીં. એટલે આપણને ભગવાન પાસેથી જે મેળવવું છે તે મળતું નથી. હવે પરમાત્મા કહે છે કે તમે મારી શરણમાં આવી જાઓ અને બાકીની વાતો ભૂલી જાઓ. બધું મારા ઉપર છોડી દો. તેઓ આપણને એટલું આશ્વાસન આપે છે, જે દુનિયામાં કોઈ આપતું નથી. પરમાત્મા કહે છે, તમે જે હો, જેવા હો, અજામીલ જેવા પતિત હોવ, ગમે તેવા મહામૂર્ખ હો, ગમે તેટલા અપરાધ કર્યા હોવ કંઈ વાત નહીં, હું બેઠો છું ને ? હું તમારી જવાબદારી લઉં છું. માત્ર તમે મારી શરણમાં આવો. આમ છતાં આપણે ભગવાનને જવાબદારી સોંપતા નથી. એટલા માટે પરમાત્મા કહે છે સમજદારમાં સમજદાર જોવા હોય, તો અહીં જુઓ. મૂર્ખમાં મૂર્ખ જોવા હોય તો અહીં જુઓ.

સમજવા છતાં ના પાડનાર મૂર્ખ

મૂર્ખ કોને કહેવાય છે, એને આપણે એક બનેલી ઘટના દ્વારા સમજાવીએ. આપ જાણો છો કે ઈતિહાસમાં બે મૂર્ખ રાજાઓ થયા છે. એક મોહમ્મદ તઘલખ અને બીજા ફિરોજ તઘલખ. મોહમ્મદ તઘલખ વિષે કહેવાય છે કે, તે ભણેલો

છતાં મૂર્ખ હતો. તેણે વાંચ્યું તો બહુ હતું પરંતુ તેને વાસ્તવિક સ્વરૂપમાં આપવામાં શૂન્ય હતું, મૂર્ખ હતો. એણે એવાં કામ કર્યા જે આપને સંભળાવવાં પડશે. એણે દૌલતાબાદ રાજધાની બનાવી. એણે કહ્યું, દિલ્હીને છોડો. બધા ત્યાં ચાલો. એના મંત્રીએ કહ્યું ‘બધી રાજધાની તૈયાર થઈ નથી, તો લોકો કઈ રીતે જશે ?’ તે કહેવા લાગ્યો આ બાદશાહનો હુકમ છે આજ રાત પડતાં પહેલાં બધાંએ ત્યાં પહોંચવાનું છે. દિલ્હી આજે જ ખાલી થવું જોઈએ. જો કોઈ અહીં રહેશે તેને જેલમાં પૂરવામાં આવશે. દિલ્હીના લાલકિલ્લામાં લાઈટ અને સાઉન્ડ શો બતાવવામાં આવે છે. આ જોઈને દર્શકો રડી રહ્યા છે, રડવાનો અવાજ આવે છે. એ દિવસોમાં બસો અને ટ્રક તો હતા નહીં.

બળદગાડીમાં, ઘોડાઓ, ગધેડાઓમાં એ સમયે સામાન લઈ જવાતો હતો. ઝાડૂ, ઘરનો સામાન અને બાળકો વગેરે લઈને લોકો જઈ રહ્યા હતા. બાળકો રડી રહ્યાં હતાં, જાનવર ભાગી રહ્યાં હતાં. ત્યાં જઈને જોયું, તો પાણીની વ્યવસ્થા નહોતી. ત્યાં જઈને મોહમ્મદ તઘલખ કહે છે, ‘હવે દિલ્હી પાછા ચાલો’ આ બાદશાહનો હુકમ છે.’ આને શું કહેશે ? મૂર્ખતા જ કહીશું ને ? કેટલીક વાર આપણે પણ આવાં કામો કરીએ છીએ. પોપટની વાર્તા પણ સંભળાવીએ છીએ. પોપટ સ્વયં નળ પર બેસીને કહેતો હતો, ગંગૂરામ નળ પર બેસશો નહીં. આપણ એ સમજીએ છીએ કે આ નહીં કરવું જોઈએ અને બીજાઓને પણ સમજાવીએ છીએ કે આ કામ નહીં કરવું જોઈએ. પણ ખુદ તે કામ કરે છે. તો આવા લોકોને શું કહેવાય ? સમજવા છતાં નહીં કરનારાઓને મૂર્ખ. એક હોય છે નાદાન બેસમજ, ભૂલ કરનારા, જેને ખબર જ રહેતી નથી. બીજા છે બેવકૂફ, જે જાણવા છતાં પણ વારંવાર ભૂલ કરે છે.

ઉધાર હેતુ શરણાગત થાઓ

આપણે સમજવાનું છે કે જ્યાં સુધી હું પરમાત્માની શરણાગતિ નહીં લઉં ત્યાં સુધી મારો ઉધાર થવાનો નથી. ભક્ત કહે છે કે ભગવાન ભક્ત વત્સલ છે. ભક્તો પર એની કૃપા હોય છે. આપ પણ જાણો છો, અનુભવી છો, કે જે એમના ભક્ત છે, શ્રદ્ધાળુ છે જેમનો એમની સાથે પ્રેમ છે, એમના પ્રત્યે એમની મીઠી દૃષ્ટિ તો હોય ને ? કોઈ વ્યક્તિ આપની સેવા કરે છે, આપની વાતોનો અમલ કરે છે, આપના પ્રત્યે અમને પ્રેમ છે, આદર છે તો સ્વાભાવિક છે કે એમના પ્રત્યે આપનામાં થોડી પણ ભાવના હોય છે. આ સંબંધની વાત છે. એ રીતે ભગવાન શરણાગત વત્સલ છે. આપને કોઈ ચીજ મળશે કઈ રીતે ? સોદાથી. આ દુનિયામાં પણ સોદો થાય છે. કેવો હોય છે ? એક હાથથી આપો, બીજા હાથથી લો. જો તમે એવું ઈચ્છો છો કે અમે કશું ના આપીએ અને મળે વધારે. આ કઈ રીતે બની શકે છે ? આપવું જ પડશે. એ અલગ વાત છે કે પરમાત્મા ભોળાનાથ છે, તમે થોડું આપશો તો તેમને કેટલાય ગણું આપશે, પરંતુ આપવું તો પડશે. વગર આપે કંઈક મળે, તે અસંભવ છે.

તો મોડું શા માટે !

ભગવાન કહે છે મારી પાસે, જે પણ છે, એની સાથે હું આપને સમર્પિત થઈ જઈશ. બાળકો, જો આપનું સર્વ કાંઈ મારા માટે થઈ જશે તો મારું સર્વ કાંઈ આપના માટે થઈ જશે. એનાથી બીજો કોઈ સહજ ઉપાય છે ? જ્યારે એમણે જ કહી દીધું કે મારી શરણમાં આવી જાઓ, બાકીનું સર્વ હું કરી દઈશ. ભક્ત પણ કહે છે કે ભગવાનની કૃપાથી લંગડો પણ ચાલવા લાગે છે. મૂંગો પણ બોલવા લાગે છે. તો ભગવાન ખુદ આપણને કહી

(અનુસંધાન પેજ નં. 18 પર)

સચ્ચાર્ધની જીવ

બ્ર.કુ. ઓમપ્રકાશ તિવારી, અમદાવાદ.

રાતના બાર વાગ્યા હતા. આખું શહેર ઊંઘી ગયું હતું. ગોપાલ ધીરે ધીરે આગળ વધી રહ્યો હતો. એવું લાગતું હતું કે એના પગમાં વજનદાર પથ્થર બાંધ્યો છે. ચારે બાજુ જોતાં જોતાં વિચારી રહ્યો હતો. આ શહેરમાં જન્મ્યો, મોટો થયો, આજે સંજોગોએ એને શહેર છોડવા માટે લાચાર બનાવી દીધો છે. અચાનક એના પગ થંભી ગયા. સામે સ્ટેશન હતું. એણે મીઠા બાબાને યાદ કર્યા અને રેલ્વે સ્ટેશન પર પહોંચ્યો. અચાનક એક ટ્રેઈન આવીને થોભી હતી. તે ગાડીમાં જઈને એક સીટ ઉપર બેસી ગયો. ડબ્બામાં એક બે આદમી જ બેઠેલા હતા. ટ્રેઈન પોતાની મંજિલ તરફ આગળ દોડવા લાગી. ગોપાલ શહેરને છોડતાં વિચારમાં પડી ગયો.

એના પરિવારમાં પિતા, માતા અને એક નાનો ભાઈ હતો. સમગ્ર પરિવાર પુશીમાં જીવતો હતો. પિતાની કરિયાણાની દુકાન સારી ચાલતી હતી. ગોપાલ પણ દુકાન પર જતો હતો. પિતાજી હમેશાં સમજાવતા હતા કે, ‘બેટા, જીવનમાં આગળ વધવું હોય તો મહેનત અને ઈમાનદારી જોઈએ. વ્યવસાયમાં સચ્ચાર્ધનું ઘણું મહત્ત્વ હોય છે. એમાં ક્રેડિટ બંધાય છે. જે દુકાનદારની મોટી મૂડી છે.’ સમય બદલાયો. એના પિતાજીએ શરીર છોડી દીધું. હવે લૌકિક પરિવારની જવાબદારી એના ખભે આવી ગઈ. પોતાની માની દરેક વાત તે શ્રદ્ધાથી માનતો. એને યાદ રહેતું હતું કે ‘જો મોટાઓની શિખામણ નહીં માનો, તો કટોરો લઈને ભીખ માગશો.’ નાના ભાઈને પણ તે પ્રેમ કરતો હતો. તેની દરેક જરૂરિયાતનો પ્યાલ રાખતા.

એક દિવસે રવિવારે તે ચાલી રહ્યો હતો

ત્યારે તેની નજર અચાનક સફેદ વસ્ત્રધારી બહેનો-ભાઈઓ ઉપર પડી. તેઓ આધ્યાત્મિક પ્રદર્શનનાં ચિત્રો સમજાવી રહ્યાં હતાં. તેઓ બ્રહ્માકુમારી આશ્રમ સાથે જોડાયેલા હતા. ગોપાલ પણ ચિત્રો સમજવા લાગ્યો. એને બહુ સારું લાગ્યું. એમની દિવ્યતા જોઈને ઘણો પ્રભાવિત થયો. એણે નિશ્ચય કર્યો કે દર રવિવારે તે બ્રહ્માકુમારી આશ્રમમાં જશે અને જીવનને દિવ્ય બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરશે.

અચાનક એક અફવા ફેલાઈ કે મીઠાની અછત થવાની છે. આ સાંભળીને લોકો મીઠું ખરીદવા દુકાનો ઉપર ઊભરાવા લાગ્યા. દુકાનદારોએ મીઠાનો સંગ્રહ કરીને ભાવ વધારી દીધો. ગોપાલ પોતાની દુકાનનું કામ પોતે જ કરતો હતો. પરંતુ એની માએ એના નાનાભાઈને સમજાવ્યું કે બેટા, તું પણ દુકાને જા. ગોપાલ પૈસાની ઊંચાપત પણ કરતો હોય. માની વાત સાંભળીને નાના સુરેશભાઈએ કહ્યું કે આ વખતે દુકાનનો માલ ખરીદવા હું જઈશ. તમે દુકાન સંભાળજો.

એ દિવસે દુકાન પર અચાનક ભીડ થઈ. મોટા ભાગના ગ્રાહકો મીઠાના જ હતા. બીજા દુકાનદારોએ મીઠાનો ભાવ પાંચ ગણો વધારી દીધો હતો. ગોપાલે ભાવ વધાર્યો નહીં. જેથી સાંજ સુધીમાં તો એનું બધું મીઠું વેચાઈ ગયું.

સાંજે ઘર ગયો તો ગોપાલ બહુ પુશ હતો. કારણ એ વેચાણ ઘણું સારું થયું હતું. સુરેશ પણ ઘેર આવી ગયો હતો. માએ પૂછ્યું, ગોપાલ, આજે બહુ પુશી દેખાય છે. ગોપાલે કહ્યું, હા મા, આજે

વેચાણ ઘણું સારું થયું. બધું મીઠું વેચાઈ ગયું. સુરેશે પૂછ્યું ભાઈ કેટલી કિંમતે વેચ્યું. ગોપાલે સહજ રીતે જવાબ આપ્યો, પડતર ભાવે. આ સાંભળીને મા અને સુરેશ ચીસો પાડવા લાગ્યાં. તેં શું કર્યું? બધો માલ લૂંટાવી દીધો? ગોપાલે હસતાં કહ્યું કે માલ લૂંટાવ્યો નથી. પૈસા લઈને આપ્યો છે. પિતાજી કહેતા હતા, ‘બેટા કદી બેઈમાની કરીશ નહીં. ઈમાનદારીથી જ બરકત આવે છે.’ આ વાતે આગમાં ઘી નાખવાનું કામ કર્યું. મા બેટો બંને ગોપાલ ઉપર તૂટી પડ્યાં. આજે તે હજારોનું નુકસાન કર્યું છે. તને સજા મળવી જ જોઈએ. મા બેટા લાતો અને દંડાથી ગોપાલને મારવા લાગ્યાં. માએ ચીસો પાડીને કહ્યું, મારા ઘરમાંથી ચાલ્યો જા. અહીં તારી કોઈ જરૂર નથી. ગોપાલ ગભરાઈ ગયો. શું આ મારી મા છે? જેને હું દેવીની જેમ પૂજતો હતો? શું આ મારો ભાઈ છે, જેનું હું મારા કરતાં પણ વધુ ધ્યાન આપતો હતો. શું ઈમાનદારીનું આ પરિણામ છે? તે વિચારતો હતો તેવામાં માએ ઘક્કો મારીને એને બહાર મોકલી દીધો.

ગોપાલ ઘણો દુઃખી હતો. જો પોતાનાં જ પ્રમાણિકતાથી જીવવા બદલ મારું આટલું અપમાન કરે છે. તો બીજાઓનું તો શું કહેવું? અચાનક એને લાગ્યું કે કોઈ એના શિર ઉપર હાથ ફેરવીને કહી રહ્યું હતું ‘તું ચિંતા કરીશ નહીં, હું બેઠો છું.’ સ્નેહના આ શબ્દોએ એને પીગળાવી દીધો. એની આંખોમાંથી ગંગા જમનાની ધારા વહેવા લાગી. આ આંસુ પ્રેમનાં હતાં. વિકટ પરિસ્થિતિઓમાં જ્યારે પોતાનાંઓએ ઘક્કો માર્યો પણ શિવબાબાએ તો એ ગળે લગાવ્યો હતો.

અચાનક ગાડી આંચકાથી થોભી ગઈ તો ગોપાલની તંદ્રા ઉડી ગઈ. તે કોઈ સ્ટેશન હતું. યાત્રી એક પછી એક ઊતરી રહ્યાં હતાં. ખબર પડી

કે હવે ગાડી આગળ જશે નહીં. ગોપાલ પણ ગાડીમાંથી ઊતરી ગયો. એનું મન હલકું થઈ ગયું હતું. સ્ટેશનની ઘડિયાળમાં 4.30 વાગ્યા હતા. તે શિવબાબા સાથે રુહરિહાન કરવા લાગ્યો, ‘બાબા, હું આપનો હતો. આપનો છું અને આપનો જ રહીશ. આ જીવન આપના હવાલે છે. બસ, એક જ આગ્રહ છે કે આપ મારો હાથ અને સાથ કદી છોડશો નહીં. હું આપની દરેક આજ્ઞાનું પાલન કરીશ. મને ઈશારો આપતા રહેશો.’

ગોપાલને ભૂખનો અનુભવ થયો. રાત્રે પણ તેણે ખાધું નહોતું. ખિસ્સુ ખાલી હતું. પૈસા કઈ રીતે આવે? દુકાનનો તમામ હિસાબ તો માને આપતો હતો. અચાનક એની નજર એક બેચેન વ્યક્તિ તરફ ગઈ. એની પાસે સામાન પણ હતો. ગોપાલ સમજી ગયો કે તે કોઈ કુલી શોધે છે. ગોપાલે કુલીનું કામ કરવાની તત્પરતા બતાવી. તેણે કહ્યું કે જેટલા પૈસા આપશો તેટલા લઈ લઈશ. ગોપાલને કુલીના કાર્યના વીસ રૂપિયા મળ્યા. તે થોડી દૂર ફળની દુકાને ગયો. ત્યાંથી કેળાં લીધાં. અને ઘોઈને ચબૂતરા પાસે બેસીને શિવબાબાને ભોગ લગાવ્યો. પ્રસાદ ખાધો.

ત્યાંથી આગળ જતાં શિવાલય જોવા મળ્યું. તે પ્રસન્ન થયો. વાહ બાબા ! આપે મને શરણાગતનું સ્થાન આપી દીધું. મંદિર બહુ ભવ્ય હતું. દરવાજે જઈને તેણે જોયું કે હજુ સુધી મંદિરમાં સફાઈ થઈ નથી. મંદિરના એક ખૂણામાં ઝાડુ, ડોલ અને લોટો જોયો. તેણે ખૂણેખાંચરેથી સુંદર સફાઈ કરી. તે ચબૂતરે બેઠો હતો ત્યારે એક વૃદ્ધ વ્યક્તિએ મંદિરમાં પ્રવેશ કર્યો. ગોપાલ સમજી ગયો કે આ મંદિરના પૂજારી હશે. મંદિરની સ્વચ્છતા જોતાં પૂજારીએ ગોપાલને પૂછ્યું, બેટા આ સફાઈ તેં કરી છે? ગોપાલે નમ્રતાથી કહ્યું, હા. પૂજારી બોલ્યા કે ભોળાનાથ મારા સહયોગ માટે

યુવકને મોકલી દીધો. સફાઈ કરનાર છોકરો ચાલ્યો ગયો હતો. પૂજારીની તબિયત સારી નહોતી. તેમને ચિંતા થતી હતી કે સવારમાં ભક્તો આવશે તો શું કહેશે? પૂજારી બાળકને (યુવકને) ભેટી પડ્યા.

ભક્તો આવીને ગયા તે પછી પૂજારી યુવકને પોતાનું રહેઠાણ બતાવવા લઈ ગયા. એમણે પૂછ્યું કે તને ભોજન બનાવતાં આવડે છે? ગોપાલે કહ્યું, જી, મહારાજજી. પછી ગોપાલે તેના પરિચયમાં કહ્યું, મહારાજજી, મારા શરીરનું નામ ગોપાલ છે. હું શિવબાબાનો બાળક છું. એટલે બાબાની સેવામાં રહેવા ઈચ્છું છું.

બે દિવસ વીતી ગયા. ગોપાલની પાસે વસ્ત્રો સિવાય કંઈ નહોતું. મંદિરમાં બંધુ જ હતું. પૂજારીએ કહ્યું કે જે ચીજની જરૂર હોય તે પૂછ્યા વગર ઉપયોગ કરજે. બપોરના ભોજન પછી પૂજારી આરામ કરતા હતા. ગોપાલ શહેર તરફ ગયો. ટ્રકમાંથી સામાન ઊતરતો હતો. ગોપાલે તે કામ કરવાની ઈચ્છા બતાવી. આ કામમાંથી એણે જીવન જરૂરિયાતની વસ્તુઓ ખરીદી.

મંદિરમાં દર રવિવારે પૂજારી પ્રવચન કરતા હતા. ગોપાલે કહ્યું, મહારાજજી, આપની અનુમતિ હોય તો બોલું. ગોપાલે નીચે બેસીને ભજન સંભળાવ્યું. શ્રોતાઓએ તાળીઓથી એને વધાવી લીધો. શેઠને યાદ આવ્યું કે આ પ્રવચન કરે છે તેણે મારો સામાન ઊંચકીને કુલીનું કામ કર્યું હતું. તેઓ ગોપાલને પૂછ્યું, તારું ભણતર ક્યાં સુધીનું છે? ગોપાલે કહ્યું કે હું ગ્રેજ્યુએટ છું. આ સાંભળીને શેઠજી ખુશ થયા. તેઓ પૂજારીને કહેવા લાગ્યા, મહારાજજી, આ બાળક (ગોપાલ) મને આપો. પૂજારી આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયા. ત્યારે શેઠજીએ કહ્યું, મારી ફેક્ટરીમાં એક મેનેજરની જગા ખાલી છે. મને આવાજ મહેનતું, ઈમાનદાર અને સાચા

બાળકની ખોટ હતી. જે હવે પૂરી થઈ ગઈ. ગોપાલે કહ્યું, મહારાજજી હું નોકરી કરવા છતાં પણ ભોલે બાબાની સેવા નહીં છોડું. શેઠે ખુશ થઈને કહ્યું કે તને 25000 માસિક વેતન, સાથે એક ફ્લેટ અને આવવા-જવા માટે એક મોટર સાયકલ પણ આપીશ. નોકરી સવારના 10 થી સાંજના 5 સુધીની રહેશે. ગોપાલે તેમાં સંમતિ આપી.

કહેવાય છે કે દિવસો વીતતાં વાર લાગતી નથી. જોતજોતામાં એક વર્ષ પૂરું થઈ ગયું. આ બાબુ ગોપાલથી શેઠજી અને પૂજારીજી ખુશ હતા. શેઠજીએ હિસાબ કર્યો તો જણાયું કે એમની ફેક્ટરી બે ગણી ફાયદામાં હતી. શેઠજીને પોતાની ગોપાલની પસંદગી પર ખુશી થઈ.

એક દિવસ મંદિરમાં પ્રવૃત્તિ વધારે હતી. શેઠજીનો જન્મ દિવસ હતો. તેઓ આ દિવસે ભંડારો રાખતા અને વસ્ત્રો પણ દાનમાં આપતા હતા. ગોપાલમાં આની વ્યવસ્થામાં હતો. દરિદ્રનારાયણ આવવા લાગ્યાં. જોતજોતામાં ભીડ થઈ ગઈ. વસ્ત્રોનું વિતરણ થવા લાગ્યું. ગોપાલ એક વસ્ત્ર લઈને શેઠ, શેઠાણીને આપતો હતો. ત્યારે અચાનક એક ચીસે બધાને ચોંકાવી દીધા. એક ફાટેલાં વસ્ત્રો પહેરેલી સ્ત્રી બેટા બેટા પોકારતી આવી રહી હતી. એની પાછળ એનો છોકરો પણ હતો. ગોપાલ આ જોઈને ચોંકી ગયો કે આ તો એની મા અને ભાઈ છે. ત્યારે પેલી સ્ત્રી ગોપાલના પગ પકડીને રોવા લાગી. બેટા, મને સજા કર. મેં તારી સાથે બહુ અન્યાય કર્યો છે. મેં લોભ અને ક્રોધને વશીભૂત થઈને એવાં કર્મ કર્યાં કે દુનિયામાં કોઈ મા આવું કરી શકે નહીં. અરે હું તો મા કહેવડાવવા માટે પણ લાયક નથી. હું પાપી છું. તારે કરવી હોય તે સજા મને આપ. આ ઘટના એવી અણધારેલી હતી કે ગોપાલ બરફની જેમ ઠરી ગયો. જ્યારે તંદ્રા તૂટી ગઈ તો ઝૂકીને માની

પગે પડ્યો અને ભાઈને ભેટી પડ્યો.

ગોપાલ સ્વસ્થ થયો. તે તૂટક તૂટક શબ્દોમાં બોલવા લાગ્યો. મા, આપ તો જનની છો. પહેલાં પણ પૂજ્ય હતી, આજે પણ પૂજ્ય છો, સદા પણ પૂજ્ય રહીશ. આ સાંભળી મા જોર જોરથી રડવા લાગી. તેણીએ વિચાર્યું કે આવા સોના જેવા પુત્ર પ્રત્યે મેં ખરાબ વ્યવહાર કર્યો. મને ઢિઠ્ઠાર છે.

થોડા સમય પછી ગોપાલે પૂછ્યું, મા આવું કેમ થઈ ગયું? માએ ડૂસકાં લેતાં કહ્યું આ સર્વ લાલચનું ફળ છે. બેટા, અમે જલદીથી ધનવાન થવાની લાલચમાં બધું ગુમાવી બેઠા. બેટા, તું સાચો હતો. ઘેર પાછો આવ. તને મેળવીને મારું ભટકવાનું બંધ થઈ ગયું. મા, મને માફ કરી દે. હવે હું ઘેર પાછો આવી શકું તેમ નથી. હું પહેલાં પણ શિવબાબાનો હતો. આજે પણ શિવબાબાનો છું અને રહીશ. હું આપ લોકોથી નારાજ નથી. એમાં પણ કલ્યાણ હતું. આપનો આભારી છું કે આપને લીધે હું સંપૂર્ણ બ્રહ્માકુમાર બની ગયો. બાબા આપનું પણ કલ્યાણ કરશે અને સહયોગ પણ આપશે. આપ સાચા દિલથી પ્રતિજ્ઞા કરો કે સચ્ચાઈ અને ઈમાનદારીથી મહેનત કરીશું. ગોપાલે 50 હજારનો ચેક માને આપતાં કહ્યું કે સુરેશ ફરીથી પોતાના વ્યવસાયની શરૂઆત કરે. શિવબાબા જરૂર મદદ કરશે.

દિવસો ઝડપથી વીતી રહ્યા હતા. હવે ગોપાલના મનમાં એક જ ઈચ્છા હતી કે રાજયોગનું કેન્દ્ર શરૂ થાય જ્યાં અનેક આત્માઓ આવીને પોતાનું જીવન શ્રેષ્ઠ બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરી શકે. એણે માહિતી મેળવી કે અહીંથી 25 કિલોમીટર સેવાકેન્દ્ર છે.

એક સવારે એણે પૂજારીને નિવેદન કર્યું કે આપની સંમતિ હોય તો ધર્મશાળામાં જ રાજયોગ

કેન્દ્ર શરૂ કરું. આમે ય ત્યાં ઓરડાઓ ખાલી છે. ગોપાલથી ઘણા ખુશ હોવાથી પૂજારીએ તરત જ સંમતિ આપી.

આજે ગોપાલ ઘણો ખુશ હતો. એની વર્ષોની મનોકામના પૂર્ણ થઈ રહી હતી. એણે બ્રહ્માભોજનનું આયોજન કર્યું. ખુશીનું વાતાવરણ હતું. ત્યાં જ દૂરથી એક ગીત સંભળાયું.

મુઝે ઓર જીનેકી ચાહત ન હોતી અગર તુમ ન હોતે, અગર તુમ ન હોતે.

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 14નું અનુસંધાન)... આપણી ઈચ્છાઓ રહ્યા છે કે મારી શરણમાં આવો, તો વિલંબ શા માટે ! આપ જ્યારે ભગવાનને સમર્પિત થશો, તો આખી દુનિયા આપને સમર્પિત થઈ જશે. દુનિયા અનુભવ કરશે કે આ તો શક્તિ સ્વરૂપા છે, આ મારી ઈષ્ટ દેવી છે. આપનાં શ્રેષ્ઠ વાયબ્રેશન્સ એમને અનુભવ કરાવશે. કારણ કે આપનું મન એ પરમાત્માના મન સાથે મળી ગયું છે.

આપ અને પરમાત્મા મળેલા છો. તો પછી આપને ચિંતા કરવાની શી જરૂર છે. એટલે ભગવાન કહે છે કે તું વિચારીશ નહીં. ભગવાન અભયદાન આપી રહ્યા છે કે ચિંતા કરવાની, ભય પામવાની જરૂર નથી. આપનામાં જે ખામી છે, કમજોરી છે, વિશેષતાઓ છે, યોગ્યતાઓ છે, સર્વ કંઈ પરમાત્માના હવાલે કરી દો. ત્યારે પરમાત્માની પાસે જે કંઈ છે તે તમારું બની જશે. કેટલી સરળ અને સહજ વિદિ છે. આપણે માગીએ છીએ પણ આપવા ઈચ્છતા નથી એટલે આપણું કલ્યાણ થઈ શકતું નથી.

॥ ઓમશાંતિ ॥

વ્યવહાર - સ્વભાવ

બ્ર.કુ. નીલમ, પાટણ

આપણા જીવનમાં વ્યવહાર અને સ્વભાવનું ખૂબ મહત્વ છે. સ્વભાવના કારણે જ કોઈને કોયલ જેવા, તો કોઈ ને બુલબુલ જેવા, તો કોઈને કાગડા જેવા સ્વભાવવાળા કહેવામાં આવે છે. આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે શરીર પાંચ તત્ત્વોનું બનેલું છે, આ શરીર અને તેની અસર આત્મા ઉપર પણ પાંચ તત્ત્વોના અલગ અલગ સ્વભાવથી થાય છે.

1- ધરતી	2- વાયુ
3- જળ	4- અગ્નિ
5- આકાશ	

પ્રકૃતિના પાંચ તત્ત્વોના જુદા જુદા સ્વભાવની અસર આપણા સૌની ઉપર પણ અલગ-અલગ રીતે થતી હોય છે. કંઈક સકારાત્મક અસર પણ હોય છે. તો કંઈક નકારાત્મક અસરો પણ જોવા મળે છે.

ધરતી - અર્થ પ્રકૃતિવાળી વ્યક્તિઓ સકારાત્મક રીતે જોઈએ તો ખૂબ જ વ્યવહારુ, પ્રેક્ટીકલ, મજબૂત મનોબળ, પ્રબળ નિર્ણયશક્તિ ધરાવે છે.

નકારાત્મક સ્વભાવ જોઈએ તો તેમની લેબલિંગ પર્સનાલિટી એટલે કે ઘણીવાર કોઈને પણ મળે તો લેબલ લગાવી દે છે. આ વ્યક્તિ કોઈ છે, મૂડી છે, આવા જુદાં જુદાં લેબલ લગાવી દે છે. અને અર્થ પ્રકૃતિવાળા લોકો પોતાની વાત ઉપર અક્કડ રહે છે. બીજાની વાતોને સ્વીકાર કરતા નથી. પોતાની જ વાત મનાવીને રહે છે.

વાયુ - વાયુ પ્રકૃતિ ધરાવતા લોકો ફી ફ્લોઈંગ હોય છે. એટલે કે વધુ બુદ્ધિશાળી હોય છે. તેઓ લોજીકલ તાર્કિક વધારે હોય છે. તેમની

નિર્ણય શક્તિ વધારે પાવરફુલ હોય છે. વીતેલી વાતો થી નહીં પરંતુ પોતાની બુદ્ધિથી નિર્ણય લે છે. વાયુ પ્રકૃતિ ના લોકોની એ વિશેષતા રહી એ છે કે, તેમને કોઈ પણ કામ આપો એ દરેક કાર્ય કરવા માટે તૈયાર હોય છે.

તેમની નકારાત્મકતા જોઈએ તો બુદ્ધિનું અભિમાન આવી જાય છે. મારા જેવા સમજદાર બીજા કોઈ છે જ નહીં. આતું સમજીને બીજાની ટીકા કરતા રહે છે. બીજાની નજીક જઈ શકતા નથી.

જળ - વોટર પર્સનાલિટીવાળા લોકો હાર્મોનિયસ હોય છે. દરેકની સાથે મળીને ચાલે છે. જેવી રીતે પાણી દરેકમાં મળી જાય છે. એવી જ રીતે આવા લોકો પણ પાણીની જેમ બધાની સાથે પ્યારથી મળી ને ચાલે છે. પરફેક્શન ભલે ન પણ હોય, તો ચાલે પરંતુ બધાથી મળીને ચાલે છે આ જળ પર્સનાલિટીવાળા લોકોની વિશેષતા છે. તેમની પ્રાયોરિટી હોય એ દરેકની વાતને ધ્યાનથી સાંભળશે. બધાનું ધ્યાન પણ રાખશે અને પ્યારથી ચાલે છે. સંગઠનમાં બધાંના પ્રિય બનવું, આવા સ્વભાવ વાળા લોકો માટે ખૂબ સરળ હોય છે.

નેગેટીવ પર્સનાલિટી તરફ જોઈએ તો જળ પર્સનાલિટી વાળા લોકો સેન્સિટિવ વધારે હોય છે. આંખોમાંથી પણ જળ આંસુના રૂપમાં ટપકતું જ રહે છે. તેઓ લાગણીશીલ હોય છે. તેમનો નિર્ણય ઠીક બતાવતા નથી. આવા સ્વભાવ વાળા લોકો બીજા ઉપર જલ્દી પ્રભાવિત થઈ જાય છે.

આગ્નિ - ફાયર પર્સનાલિટીવાળા ખૂબ ક્રિએટિવ હોય છે, તેમની ડાયનેમિક પર્સનાલિટી

હોય છે. એક મિનિટ આપીએ તો દસ આઈડિયા આપી દેશે. એટલી બધી ક્રિએટિવિટી, ઉમંગ ઉત્સાહ રહેતો હોય છે. તેમનું વ્યક્તિત્વ ગતિશીલ હોય છે. અને તેઓ કોઈપણ સભામાં ઉભા થઈ જાય તો બધાને આકર્ષિત કરી લે છે. નકારાત્મક પર્સનાલિટીમાં જોઈએ તો અગ્રેસિવ નેચર, જોશ વાળી નેચર, ગુસ્સો આવે તો બધાનો સત્યાનાશ કરી દે છે.

આકાશ - આ સ્વભાવ ધરાવતા લોકો વિશાલ વિચારધારા ધરાવે છે.

બ્લેસિંગ નેચર - ઘણા લોકોનો સ્વભાવ દરેકને શુભ ભાવના શુભકામના આપવાનો હોય છે. ફોન ઉપર પણ દુઆ આપતા હોય ખુશ રહો. આમ દરેકને શુભ કામના આપવાવાળો સ્વભાવ સાકર જેવો છે. જેમ સાકરમાં મીઠાશ ભરેલી છે. મીઠાશ એ સાકરનો ગુણ નહીં પરંતુ સ્વભાવ છે. સુવાસ એ પુષ્પનો ગુણ નહીં પરંતુ પુષ્પનો સ્વભાવ છે. શીતળતા તે ચંદનનો ગુણ નહીં, સ્વભાવ છે. કરુણા તે પ્રભુ નો ગુણ નહીં સ્વભાવ છે. સુરજ નો સ્વભાવ દરેકને પ્રકાશ આપવાનો છે. સજ્જનોનો સ્વભાવ દરેકને સારા વિચાર આપવાનો છે. આજ સુધી આપણે બીજાના દોષો ગણાતા આવ્યા, આપણે પોતાની અંદર જ જોઈએ તો એટલે બધા અવગુણ છે, કે આપણા હોશ પણ ઉડી જશે.

બાઈન્ડિંગ નેચર - દરેકને જોડાયેલા રાખવાનો સ્વભાવ. જેવી રીતે ગુંદર બે વસ્તુને જોડી દે છે. ફેવિકોલ પણ જોડવાનું જ કામ કરે છે. અને સોય દોરો પણ તૂટેલા ને જોડવાનું કામ કરે છે. એકવાર એક દરજીનો છોકરો વેકેશન હોવાથી ઘરમાં બેઠો, તેના પિતાના કામ ને જોઈ રહ્યો હતો. પિતાજી કપડા ને કાતરથી કાપતા હતા, અને જરૂર પડે ત્યાં સોય દોરાથી ટાંકા લેતા હતા. જ્યારે કાતરથી કપડું કાપી અને કાતરને

પગની નીચે રાખતા હતા. અને સોય દોરાથી ટાંકા લઈ, સોયને માથા ઉપર પહેરેલી ટોપી માં લગાવી દેતા હતા. આ જોઈને દીકરાએ પૂછ્યું પિતાજી આવું કેમ કરો છો. ત્યારે દરજી પિતાએ કહ્યું કે કાતર અને સોય બંને એક જ લોખંડમાંથી બનેલી છે, છતાં પણ કાતર કાપવાનું કામ કરે છે. માટે તે પગ નીચે રહે છે અને સોય જોડવાનું કામ કરે છે. એટલે તેને માથા પર રાખી છે. આ ઘટનાથી આપણે જીવનમાં ઘણું બધું શીખવાની જરૂર છે. જે જોડવાનું કામ કરે છે તેનું મૂલ્ય કેટલું છે.

બેરીંગ નેચર - સહનશીલ સ્વભાવ આ સ્વભાવ વાળા વ્યક્તિઓ ખૂબ સહનશીલ હોય છે. જેવી રીતે એક પથ્થર મૂર્તિ બને છે. તેનો આધાર ટાંકણાઓના પ્રહારને સહન કરવાની ક્ષમતા છે. બેડોળ લાગતું લાકડું, સુંદર ફર્નીચર ત્યારે જ બને છે, છોલાઈ જવું, કપાઈ જવાની એનામાં પડેલી ક્ષમતા છે.

બ્રેકિંગ નેચર - ઘણાનો સ્વભાવ તોડવાનું કામ કરે છે. ગમે એવા સારા સંબંધો વચ્ચે પણ તિરાડ પાડવાનું કામ કરે છે. જેવી રીતે હથોડો મજબૂત ચીજોને પણ તોડી નાખે છે. હથોડાનો સ્વભાવ જ તોડવાનો છે. સુરંગ અને બોમ્બનો સ્વભાવ પણ તોડવાનો છે. કોઈએ ખૂબ સુંદર શબ્દોમાં કહ્યું છે કે, ‘ઇન્સાન કી અચ્છાઈ પર સબ ખામોશ રહેતે હૈ, ચર્ચા અગર ખુરાઈ કી હો તો, ગુંગે ભી બોલ પડતે હૈ’.

બોરિંગ નેચર - કંટાળાજનક ઘણાનો સ્વભાવ જ હોય છે. ગમે તેટલું સુંદર રિઝલ્ટ મળે તો પણ તેમને મનને ખુશી મળતી જ નથી. જેમ કોઈને કુલ જોઈને કાંટા જ દેખાય, નદીને જોઈને પણ નદીનું સુંદર પાણી નહીં, પરંતુ નદીમાં અંદર રહેલો કીચડ જ દેખાય છે. સાગરને જોઈ તેમાં રહેલા મોતી નહીં, તેની વિશાળતા નહીં, પરંતુ

પારાશ જ દેખાય છે. ચંદ્રને જોઈ તેની શીતળ ચાંદની ના બદલે ચાંદમાં રહેલો દાગ દેખાય છે. મૂર્તિને જોઈ તેનું સૌમ્ય દર્શન કરવાના બદલે પથ્થર જ દેખાય છે. આમ આવા સ્વભાવવાળા વ્યક્તિઓ દરેક સમયે કંટાળાજનક વ્યવહાર કરે છે.

બ્લોકિંગ નેચર - ઘણાનો સ્વભાવ જ નડતરરૂપ બનવાનો હોય છે. જ્યાં જાય ત્યાં દરેકને નડતરરૂપ બનતાં રહે છે. કોઈપણ સારું કામ થતું હોય ત્યાં પણ તેને બ્લોક કરવાનો પ્રયાસ કરતાં રહે છે. જેવી રીતે શેરડીના સાંઠામાં મધુર રસ હોય છે, પરંતુ શેરડી માં રહેલી ગાંઠ સ્વાદ માટે નડતરરૂપ બને છે. દોરામાં રહેલી ગાંઠ સોયના પ્રવેશ માટે નડતરરૂપ બને છે. આમ આપણે ક્યારેય પણ આવો સ્વભાવ રાખવો નહીં.

દોષારોપણ કરવાનો સ્વભાવ - આવા સ્વભાવવાળા વ્યક્તિઓ સદા એકબીજા ઉપર બ્લેમ કરતા રહે છે. કોઈપણ ઘટનામાં પોતાનો કોઈ પણ દોષ હોતો જ નથી. પોતાની બધી જ ભૂલો નો દોષ બીજા ઉપર છોડવામાં માહીર હોય છે.

ઉગ્ર સ્વભાવ - ઘણાની બાટીંગ નેચર હોય છે. દરેક વાતમાં ઉગ્રતા દર્શાવે છે. વાત કોઈ પણ હોય પરંતુ ગુસ્સાવાળો સ્વભાવ હોય છે. જેમ પાણીના 100 ટીપાં હોય પરંતુ આગની ચિનગારી ભલેને એક જ હોય તો પણ આપણે તેનાથી સાવધાન રહેવું પડે છે. 500 ફૂલો હોય અને એક જ કાંટો હોય પરંતુ આપણે કાંટાથી સાવધાન રહેવું પડે છે.

"શીશા ઓર પથ્થર સંગ સંગ રહે તો કોઈ બાત નહીં હૈ, શર્ત ઈતની હૈ બસ દોનો જુદ ન કરે ટકરને કી ."

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 26નું અનુસંધાન)...ઈશ્વરને અચરજ દેવતાઓની દુનિયા ગણાય છે.

આ સ્વર્ગની સ્થાપનાનું કાર્ય ઈશ્વર હાલ ગુપ્ત રીતે કરી રહ્યા છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય દ્વારા એ નિરંજન નિરાકાર શિવ પરમાત્માનો દિવ્ય જન્મ મહાશિવરાત્રીએ શિવ જયંતી તરીકે ઉજવાશે.

અજન્માનો જન્મદિન ઉજવાય એ પણ લાગે છે ને નવી નવાઈની વાત? આ નવી નવાઈની વાત જાણવાને સમજવા તથા એ ઈશ્વરીય કાર્યમાં સહભાગી થવા આથી આપ સહુને ઈશ્વરીય આમંત્રણ આપવામાં આવે છે.

અવસર ચૂક્યા મેહુલા જેવું ન થાય એ જોજો. અને ઈશ્વરીય વિદ્યાલયની મુલાકાત સત્વરે લેજો.

ક્યાં પૈસા બેસે છે? મફત છે....!

વળી ક્યાં દૂર છે? પડોશમાં જ છે.

અવશ્ય પધારજો. ભૂલશો નહીં ચૂકશો નહિ. સમજદારને શું વધું કહેવું પડે?

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 23નું અનુસંધાન)...તીવ્ર પુરુષાર્થ

સાવધાન રહો - જો પોતામેલ દ્વારા એ બબર પડે કે આપણે આપણી મંત્રિલથી દૂર છીએ, તો તેનાથી મનને ભારે બનાવીને નિરાશ ના થઈએ. બાપ સમાન બનવાનું લક્ષ્ય રહે. એ સ્મૃતિ રહે કે **હિંમત કા એક કદમ ભી હમારા હો તો સહયોગ કે હજાર કદમ બાબા કે હૈ.**

॥ ઓમશાંતિ ॥

તીવ્ર પુરુષાર્થ માટે સહજ સાધન પોતામેલ (રોજનીશી)

બ્ર.કુ. ભગવાનભાઈ, શાંતિવન, આબુરોડ

માનવને દેવ માનવ અને આ રૌરવ નરકને સ્વર્ગ બનાવવાનું અદ્ભુત પરિવર્તન કાર્ય નિભાવતાં, જ્ઞાનસાગર પરમપિતા શિવ પરમાત્માએ આપણને - પતિત આત્માઓને જ્ઞાનગુણ અને શક્તિઓમાં પોતાના સમાન બનાવવા માટે અને પતિત દુનિયાને પાવન સુખદામ બનાવવા માટે રોજ આપણા ઉપર જ્ઞાનની વર્ષા કરી રહ્યા છે.

બાબા માત્ર જ્ઞાન જ નથી આપતા પણ સાથે સાથે એ જ્ઞાનને આપણા જીવનમાં સમાવીને જ્ઞાનસ્વરૂપ બનાવવા માટે અનેક પ્રકારની સહજ યુક્તિઓ પણ સમજાવતા રહ્યા છે. આ યુક્તિઓમાંથી એક સહજ યુક્તિ છે આ યુક્તિને જો આપણી દરરોજની દિનચર્યામાં અમલી બનાવીએ તો આપણું જીવન સર્વ કમજોરીઓમાંથી ખિલકુલ મુક્ત અને સર્વ ઈશ્વરીય ખજાનાઓથી માલામાલ થઈ જશે. એમાં કોઈ સંશય નથી. એટલું જ નહીં અસંભવને સંભવ બનાવવાનો જાદુ મંત્ર આ યુક્તિમાં સમાયેલો છે.

આ યુક્તિ આ પ્રકારે છે. મીઠાં બાળકો, રોજનો પોતામેલ રાખો. યાદની યાત્રાનો ચાર્ટ રાખો. જ્યારે આપણે ઇતિહાસનાં પૃષ્ઠોને પલટાવીએ છીએ તો એક વાત સમજમાં આવે છે કે જે પણ મહાન પુરુષોએ ઇતિહાસમાં પોતાનું નામ અમર કરીને ગયા છે યા એક સાધારણ પરિવારમાં જન્મ લઈને અનેક પ્રકારની તકલીફોને પાર કરીને રાષ્ટ્રનેતા, મહાન વૈજ્ઞાનિક યા વિશ્વના પ્રસિદ્ધ માનવ બનીને અનેકોની સામે ઉદાહરણમૂર્ત અને આદર્શ બન્યા છે એ સર્વ મહાન પુરુષોમાં એક વિશેષતા હતી.

એમના યશસ્વી જીવનનું રહસ્ય હતું કે તેઓ રોજ પોતાનો પોતામેલ રાખતા હતા. ભલે ગુણો અને શક્તિઓના ના હોય, પણ દરેક દિવસની દિનચર્યા, ઘટનાઓ જોયેલા, સાંભળેલા કે વાંચેલા વિચારોનો સંગ્રહ, ઐતિહાસિક સ્થાનોનું વર્ણન, સંબંધ-સંપર્કમાં આવનારાઓની વિશેષતા વગેરે પોતામેલમાં કરતા હતા.

જો આ વિશેષ લોકોમાં દિનચર્યા લખવાની આદત ના હોય તો? આજે આપણે રાષ્ટ્રપિતા ગાંધીજીની આત્મકથા **સત્યના પ્રયોગો**, પંડિત જવાહરલાલ નહેરુના **ડીસ્કવરી ઓફ ઈન્ડિયા** જેવા અનુભવી ગ્રંથોના વાચનમાંથી બાકાત રહી જાત. સર આલ્બર્ટ એનસ્ટોન, મેડમ ક્યૂરી, માર્કલ ફેરાડે વગેરે મહાન વૈજ્ઞાનિકોએ પણ પોતાનાં સંશોધનોની, દિનપ્રતિદિન પ્રગતિની, દિનચર્યાની નોંધ પોતાની રોજનીશીમાં લખી હતી.

વિદ્યાર્થીઓ પણ પોતાના અભ્યાસનું ટાઈમટેબલ બનાવીને તેની નોંધ રાખે, તો સારી સફળતા મેળવી શકે છે. સમાજમાં પણ મા રોજના ખર્ચાની નોંધ રાખે, તો તે સમાજમાં, પરિવારમાં સુખશાંતિથી રહી શકે છે.

એ વેપારીઓ ઉન્નતિ કરી શકે છે જે જમા ઉધારની નોંધ દ્વારા બજાર કેટલું વધ્યું, કેટલું ઘટ્યું તેની નોંધ રાખે છે. તે કમાણી પણ સારી કરે છે અને પોતાના ગ્રાહકો પણ વધારે છે.

નામીગ્રામી ડોક્ટરોની પણ એ વિશેષતા છે. જેઓ પોતાના દર્દીઓના કેસની સંપૂર્ણ નોંધ રાખે છે. તેથી દરદીની વિગતો જાણીને દવાઓ લખી આપે છે.

તો આ સમાજની કોઈપણ વર્ગની વ્યક્તિ હોય એના માટે આગળ વધવાનું, મંત્રિલ પર પહોંચવાનું સૌથી સહજ સાધન છે પોતામેલ (દૈનિક નોંધ) રાખવો યા ચાર્ટ લખવો. ભગવાન દ્વારા વરદાનના રૂપમાં મળેલા આ યોગીજીવનમાં પણ, આગળ વધવાનું અને મંત્રિલ સુધી પહોંચવાનું સાધન પોતામેલ છે. જ્ઞાનના સાગર શિવપિતાએ એ વાત સ્પષ્ટ કરી છે કે આ અંતિમ જન્મ, જડજડીભૂત અવસ્થામાં છે. તમોપ્રધાનતા પણ પરાકાષ્ટાએ પહોંચી છે. અને આપણે આ જન્મમાં પુરુષાર્થ કરીને સતોપ્રધાનતાની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિએ પહોંચવાનું છે. બાબાએ, એ પણ ચેતવણી આપી છે કે પતિતમાંથી પાવન અવસ્થા સુધી પહોંચવું, એ માસીનું ઘર નથી. આ મંત્રિલ ઘણી ઊંચી છે. **ચટે તો ચાખે વેકુંઠ રસ ગિરે તો ચકનાચૂર.** તો આટલી મોટી મંત્રિલ પર ચટતાં, બળવાન માયા અને મુશ્કેલ પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરવો પડે છે.

આપણાં કેટલાંક ભાઈબહેનો ક્યારેક એવો અનુભવ કરે છે કે જે અવસ્થાએ પહોંચવું જોઈએ ત્યાં સુધી પહોંચ્યા નથી. સમય વીતતો જાય છે. પણ સ્વયંના સંસ્કાર પરિવર્તનમાં સફળતા મળતી નથી. તો આ અસફળતાનું મૂળ કારણ એ છે કે આપણે રોજના પુરુષાર્થનો હિસાબ રાખતા નથી. આ અલબેલાપણાના ભયંકર પરિણામ વિશે બાબા આ ચેતવણી આપે છે કે **કલકલ કરતે કાલ બાજયેગા.**

પહેલું - તમોપ્રધાન અને સતોપ્રધાન આ બંને વચ્ચેના અંતરની ઓળખ

બીજું - આ અંતરને પાર કરતાં, આજે આપણે કેટલું આગળ વધ્યા છીએ?

ત્રીજું - અંતમ લક્ષ્ય સુધી પહોંચવા માટે

આગળ આપણે ક્યાં સુધી ચાલવાનું છે યા પુરુષાર્થ કરવાનો છે?

જ્યારે આ ત્રણે વાતોનું સ્પષ્ટ ચિત્ર આપણી બુદ્ધિરૂપી આંખ સામે છે ત્યારે જ આપણે પુરુષાર્થમાં તીવ્રતા લાવીને મંત્રિલ સુધી પહોંચી શકીએ છીએ. તે માટે રોજનો પોતામેલ રાખીએ.

કઈ વાતોનો પોતામેલ રાખીએ

પોતામેલ રાખવા માટે સારરૂપ પાંચ વાતોનું ધ્યાન રાખવાનું છે.

પહેલું - 63 જન્મોનાં કરેલાં પાપોનું ખાતું નષ્ટ થાય અર્થાત્ સહજ રાજયોગનો પોતામેલ હોય.

બીજું - મન, વચન, કર્મથી કોઈ નવું પાપનું ખાતું શરૂ ન થાય અર્થાત્ **રુલીંગ પાવર** અને **કન્ટ્રોલીંગ પાવર**માં વૃદ્ધિનો પોતામેલ હોય.

ત્રીજું - 'વિકારી, વ્યર્થ અને સાધારણ' આ ત્રણે વાતોનું 'સમર્થ'માં પરિવર્તન થાય. અર્થાત્ સમય, સંકલ્પ, શ્વાસની સમર્થતાનો પોતામેલ હોય.

ચોથું - સંબંધ, સંપર્ક અને સેવાઓમાં દુઝાઓ જમા થાય અર્થાત્ જ્ઞાન, ગુણ, શક્તિઓ અને સહયોગનો પોતામેલ હોય.

પાંચમું - આસુરી સંસ્કારો ભસ્મ થઈને મધુર, દૈવી સંસ્કારો બને. અશુભ અને અકલ્યાણકારી ભાવના નષ્ટ થાય પોતામેલમાં શુભભાવના, શુભકામનામાં વૃદ્ધિ થાય.

જીવનમાં પોતામેલનું શું મહત્ત્વ છે?

પોતામેલ એક દર્પણ છે. દર્પણમાં કોઈ ચીજ છુપાવી શકતા નથી. પોતામેલ દ્વારા હું જે છું, જેવો છું તે સ્પષ્ટ દેખાશે. પછી તે કમી-કમજોરીઓ હોય કે વિશેષતાઓ હોય.

(અનુસંધાન પેજ નં. 21 પર)

દિવ્યદર્શન

બડી દીદી મનમોહિનીજીનાં અનમોલ ઉપહાર

બ્ર.કુ. નંદિની, સુખશાંતિ ભવન, મણિનગર, અમદાવાદ.

ગીત - ઊંચી ઊંચી દુનિયા કી દિવારે સૈયા તોડ કર મેં આઈ રે. તેરે લીયે સારા જગ છોડ કર..

ઉક્ત ગીતનાં શબ્દો એટલે બ્રહ્માકુમારીઝ સંસ્થાના દીદી મનમોહિનીના મનના ભાવ. જેમ દીદીજીનું લૌકિક કુળ અને ચેન્દ્રાય પરિવાર એકદમ ઉચ્ચ તથા રોચલ હતું. (તે પરિવાર દ્વારા સ્થાપિત મુંબઈની જસલોક હોસ્પિટલ પ્રસિદ્ધ છે.) તેવી રીતે અલૌકિક પરિવારમાં પણ રોચલ ગુણોની ખાણ એટલે દીદી મનમોહિનીજી. આદિરત્નોમાં દીદી મનમોહિનીજીનું નામ સવિશેષ છે. દીદીજીના પાર્ટનું યજ્ઞ ઈતિહાસમાં અનોખું યોગદાન રહ્યું છે. આજે મહાયજ્ઞમાં અને ઈશ્વરીય પરિવારને એક સીસ્ટમ બનાવીને તેમની યાદગાર છોડી ગયા છે. આજે બ્રહ્માવત્સોએ યજ્ઞની સીસ્ટમને અલૌકિક જીવનમાં અપનાવી છે. પણ ઘણાં ભાઈબહેનોને એ ખબર નથી કે આનું બીજારોપણ કરનાર આપણાં સૌના બડી દીદી હતાં. ૩૭માં સ્મૃતિ દિને દીદી મનમોહિનીજીને ભાવાજલિ આપીએ.

યજ્ઞના સૌ પ્રથમ દીદી એટલે બડી દીદી મનમોહિનીજી

આપણે સૌ આજે પણ દીદી મનમોહિનીજીને બડી દીદી તરીકે ઓળખીએ છીએ. સાકાર મમા અને બાબાના સમયમાં દરેક માતાઓ-બહેનોનાં નામ પાછળ બહેન શબ્દ કહીને જ સંબોધન કરવામાં આવતું. પરંતુ યજ્ઞમાં એક માત્ર દીદી મનમોહિનીજીને સૌ કોઈ દીદી તરીકે બોલાવાતા અને ઓળખતા. દીદી એટલે બીજું કોઈ જ નહીં.

ફક્ત દીદી મનમોહિનીજી. અત્યારે યજ્ઞમાં દાદીઓને આપણે સૌ દાદી કહીને સંબોધન કરીએ છીએ તે સમયે તેમને પણ તેમના નામ પાછળ બહેન શબ્દનો જ પ્રયોગ થતો. ભારતીય સંસ્કૃતિમાં આપણે બહેનને દીદી કહેવાય છે, તેથી દીદી-દીદી અન્ય બહેનોને દીદી કહેવાનું શરૂ કર્યું, ત્યાર બાદ મનમોહિની દીદીને બડી દીદી કહેવાનું શરૂ થયું. તે સમયે યજ્ઞમાં દીદી સિવાય અન્ય કોઈ દીદી હતાં જ નહીં. યજ્ઞમાં બડી દીદી એટલે એક જ દીદી મનમોહિની.

દીદી દ્વારા યજ્ઞ માટે સ્થાપિત સીસ્ટમ એટલે અનમોલ ઉપહાર

1. તે સમયે યજ્ઞમાં કોઈ બાકાયદે અમૃતવેલા યોગનું કોઈ ચોક્કસ સ્વરૂપ નહતું. સૌ બ્રહ્મમુર્હતમાં ઉઠી ધ્યાન-યોગમાં બેસતા, પરંતુ **દીદીએ અમૃતવેળા યોગનો સમય નિશ્ચિત કરી બ્રાહ્મણો માટે એક નિયમ અને દિનચર્યાનો એક ભાગ બનાવ્યો.** જે આજે પણ દરેક બ્રાહ્મણો માટે ફાઉન્ડેશન બની રહેલ છે.

2. સાકાર બાબાના સમયે ક્યારે પણ સેવાસ્થાનો પર બ્રહ્માબાબાનો ફોટો રાખવામાં નહતો આવતો. પરંતુ **બાબાના અવ્યક્ત થયા પછી તેમનો ફોટો દરેક સેવાકેન્દ્રો પર અને સર્વ બ્રાહ્મણ પરિવાર પાસે હોવો જ જોઈએ** એમ કહી, દીદીજીએ કાયદેસર મદ્યુબનમાં બ્રહ્માબાબાનો ફોટો છપાવી સૌને સૌગાદ રૂપે બાબાનો ફોટો બાબાનો ફોટો સેવાકેન્દ્રોમાં લગાવવાની શ્રીમત આપી. ત્યારથી યજ્ઞમાં પિતાશ્રી બ્રહ્માબાબાનો

ફોટો રાખવાની શરૂઆત થઈ.

3. તે સમયે કોઈ સેવાકેન્દ્રો પર યોગ કરવા માટે બાબાનો કમરો અલાયદો રાખવામાં નહોતો આવતો, સત્સંગ-કલાસ કરવા માટેની જગ્યા રહેતી. પરંતુ **બાબાના અવ્યક્ત થયા પછી બ્રહ્માબાબા આપણાં ઈશ્વરીય પરિવારના મુખ્ય હેડ છે અને આપણા સર્વ સેવાકેન્દ્રો પર બાબાનો કમરો તો અવશ્ય હોવો જ બોધ્યો.** એમ કહીને દીદીજીએ દરેક સેવાકેન્દ્ર પર બાબાનો રૂમ બનાવવાની શરૂઆત કરી. ત્યારથી આજ સુધી દેશ-વિદેશના દરેક સેવાકેન્દ્રો પર નાનામાં નાનો પણ બાબાનો રૂમ અલાયદો રાખવાની શરૂઆત થઈ.

4. ઘર પરિવાર ગૃહસ્થમાં રહી જ્ઞાન-યોગની બધી ધારણાઓ કરનાર બ્રહ્માવત્સોને પણ દીદીએ શીખવ્યું કે, **તમારા ઘરમાં બાબાનો એક અલગ રૂમ બનાવી શકો તો વધુ સારું.** પણ જો સ્થાન અને સુવિધાઓનો અભાવ હોય તો, **ઘરમાં એક અલગ જગ્યા કે એક ખૂણો જરૂર અલગ રાખો** કે, જ્યાં બેસી યોગ કરી શકાય. જેનાં પરિણામ સ્વરૂપે આજે સેંકડો પરિવારોમાં પૂજારૂમને બાબાના કમરો કે અલગ બાબાનો કમરો બનાવેલ છે.

5. દીદીજીએ ગૃહસ્થમાં રહેનાર ભાઈ-બહેનોને જે પૂર્ણરૂપે ઈશ્વરીય મર્યાદાઓ અને અન્વશુદ્ધિની ધારણાઓમાં છે, તેમને **પોતાના ઘરે દરરોજ બાબાને ભોગ લગાવવાનું શીખવ્યું.** આજે આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે આજે મોટે ભાગે મોટી સંખ્યામાં ઈશ્વરીય પરિવારોમાં બાબાને અવશ્ય ભોગ લગાવીને ભોજન સ્વીકાર કરે છે.

6. નુમાશામનો યોગ આપણે સૌ કરીએ છીએ, તે **સાંજના યોગનું નામ નુમાશામ યોગ**

અને સમય (7.00 થી 7.30)નો બડી દીદીજીએ નક્કી કર્યો છે. આજે આપણે સૌ સંસ્થામાં બોધ્યે છીએ કે સંધ્યાકાળે આપણે સૌ યોગ કરવા બેસીએ છીએ તેની શરૂઆત દીદીજીએ કરી હતી.

7. દરરોજ રાત્રે **દરેકે પોતાનો ચાઈ (પોતામેલ) બાબાને અવશ્ય આપવો.** એ પણ દીદી મનમોહિનીજી એ જ સૌને શીખવ્યું.

8. એક વખત મીટીંગમાં **ટ્રાફિક કંટ્રોલના યોગની ચર્ચા થઈ હતી. પણ તેને વિધિવત કાર્યાન્વિત કરવાનું કાર્ય દીદીએ કર્યું.** ટ્રાફિક કંટ્રોલના સમય અને ગીતો પણ દીદીએ નક્કી કર્યાં. જે આજે પણ સૌ બ્રહ્માવત્સોની દિનચર્યાનો એક ભાગ બની ગયો છે.

આવી અનેક સીસ્ટમ બનાવી, તેને યોગ્ય રૂપ આપી, કાર્યાન્વિત કરવાનું કાર્ય દીદીજીનું રહ્યું. છેલ્લાં 1 વર્ષથી અબ ઘર જાના હૈ, અબ ઘર જાના હૈ, તેમ સૌને કહેતાં અને ઉપરામ થવાની શિક્ષા આપતાં. આજે બડી દીદીનાં શ્લોગન રૂપે બની ગયેલ ગીત - અબ ઘર જાના હૈ - ગીત આપણે સૌ સાંભળીએ છીએ તે દીદી મનમોહિનીજીનાં અવ્યક્ત આરોહણનાં સમયે ખાસ બનેલ હતું. સમગ્ર અંતિમ યાત્રામાં આ ગીત વગાડવામાં આવ્યું હતું. તે સમયથી યજ્ઞમાં આ પણ એક સીસ્ટમ બની ગઈ. અંતિમ યાત્રામાં સમયનું આ ગીત ફીક્સ કરવાની સેવા પણ બડી દીદી છેલ્લે કરતાં ગયાં.

દીદી મનમોહિનીજીએ આપણને સૌને આવા અનેક અનમોલ ઉપહારો આપી, 28 જુલાઈ 1983એ સાકાર દેહ છોડી અવ્યક્ત વતનવાસી બન્યા. જુલાઈ માસ આવતાં બડી દીદીજીની સ્મૃતિઓ માનસ પટલ પર છવાઈ જાય છે. બડી દીદીના સ્મૃતિમાસ તરીકે યાદ કરી, યજ્ઞને આપેલ **(અનુસંધાન પેજ નં. 11 પર)**

ઈશ્વરને અચરજનો અનુભવ !

બ્ર.કુ. કિશોર મહેતા, ધોરાજી

આ દુનિયાની માનવકૃત સાત અજાયબી આપણે જાણીએ છીએ. પરંતુ ઈશ્વરની અજાયબીથી ઈશ્વરને પણ નવાઈ લાગે એ કેવી નવી નવાઈની વાત કહેવાય ?

આવી અનોખી અજાયબીનું ચણતર કોઈની નજરે ચડે એવું નથી તેથી તેની શું વાત કરવી? પરંતુ ઇતિહાસ કહે છે તેથી તે માનવું પડે.

આ અનન્ય અજાયબીના નિવાસીનું ચારિત્ર્ય ઘડતર ઈશ્વર પોતે જ કરે છે. આવા ઉત્તમ ચારિત્ર્યનું ઘડતર કરવા ઈશ્વર જે ભણતર ભણાવે છે તેનાથી ખુદ ઈશ્વરને પણ આશ્ચર્યના ઉદ્દિગ્ધના મોજાં અડકી જાય છે! એ અદૃશ્ય મોજાંમાંથી એવો ભાવ વ્યક્ત થાય છે કે જેમાં ઈશ્વર પોતે કહેતા હોય કે, ‘હું જે કંઈ ભણાવું છું એ હું કોઈ પાસેથી ભણેલ નથી. કે શીખેલ નથી. મારો કોઈ પિતા નથી. મારા કોઈ શિક્ષક નથી. આમ છતાં હું તમને બધા જ જન્મોની વાત સંભળાવી દઉં છું. હું પોતે 84ના ચક્રમાં નથી આવતો પરંતુ ચક્રનું જ્ઞાન તદ્દન હૂબહૂ આપું છું.’

જ્યારે આપણાથી ક્યારેક કોઈ કાર્યમાં અણધારી સફળતા મળે છે ત્યારે આપણે પણ નવાઈમાં ડૂબી જઈએ છીએ ને? આવું કેવી રીતે બની ગયું? એવો વિચાર આવે છે ને? જરૂર આપણને ઈશ્વરની ગુપ્ત મદદ મળી છે. તેનું જ આ સુંદર પરિણામ મળ્યું છે એવું આપણને લાગે છે ખરૂં?

આપણી મનુષ્ય તરીકેની શક્તિની કે આવડતની અમુક મર્યાદા હોય ને? પરંતુ આપણને અણધારી સફળતા અપાવવામાં જેનો ગુપ્ત જ્ઞાનો

છે એ ઈશ્વરને જ્યારે પોતાના કાર્યથી નવાઈ લાગે એ કેવી નવી નવાઈની વાત કહેવાય? ઈશ્વરના ભણાવેલ ચારિત્ર્યવાન લોકોની દુનિયામાં અપ્રમાણિકતાનું નામ નિશાન ન હોય એ સમજાય એવી બાબત છે. તેથી ત્યાં કોઈ પોલીસ નથી કે નથી કોઈ અદાલત. કેમકે ત્યાં કોઈ લડાઈ ઝગડા નથી કે નથી કોઈ ચોર ડાકુ!

સર્વેશ્વર સર્જીત એ સૃષ્ટિમાં એવી તો આહ્લાદક આબોહવા હોય છે કે કુદરતી આફત અદૃશ્ય થઈ જાય છે. સુખ શાંતિ અને સાહ્યબીના એ સામ્રાજ્યમાં ઈશ્વરના ભણાવેલા સૌ આત્માઓ દેવી દેવતા રૂપે જન્મ ધારણ કરવા ભાગ્યશાળી બને છે. યત્ર-તત્ર-સર્વત્ર જાણે આનંદનો ઉદ્દિગ્ધ ઉછળતો હોય એવું જણાય છે. ઈશ્વરના ભણાવેલ એ ચારિત્ર્યવાન દેવી દેવતાના દર્શનથી પવિત્રતાનો પમરાટ અનુભવાય તો એમાં શું નવાઈ કહેવાય? નવાઈ તો ત્યારે જ કહેવાય કે જ્યારે ઈશ્વરને નવાઈ લાગે કે આવું સરસ મેં ભણાવ્યું કેવી રીતે?

પ્રેમના સાગર પરમાત્માની પ્રત્યેક રચનાના નયનમાં નર્યો પ્રેમ નીતરતો જણાય ત્યાં નફરત ક્યાંથી ડોકાય?

ઈશ્વરે ભણાવેલ ઉત્તમ ગીતા જ્ઞાન એ ચારિત્ર્યવાન વ્યક્તિઓને સંસ્કાર રૂપે ઉપયોગી થાય છે. સર્વશક્તિવાન શિવ ભગવાને જાણે પોતાના જેવા જ માસ્ટર સર્વશક્તિવાનનું સર્જન કર્યું. તેથી તો ગવાય છે કે... ‘ભગવાનને અપને જૈસા હર એક ઈન્સાન બનાયા’ ઈશ્વરની અજાયબી સ્વર્ગ તરીકે ઓળખાય છે જે દેવી (અનુસંધાન પેજ નં. 21 પર)

ઓ પ્યારી મીઠી મમ્મા

બી.કે. પાયલ (ભોલી), ઉપલેટા, ગુજરાત

જય જય ઓ માતેશ્વરી, સરસ્વતી જ્ઞાનેશ્વરી,
કામદેવુ ઓ ભગવતી, સુખ-શાંતિની ઐશ્વરી.

જાજરમાન વ્યક્તિત્વ ધારિણી, ભાગ્યવિધાતા રચના પ્યારી,
17 વર્ષની ઓમ રાદે કુમારી, બની અલૌકિક મમ્મા પ્યારી,
નારાયણી શ્રી મહાલક્ષ્મી, કરે ભક્તગણ મહિમા તારી,
આદિદેવી મા આદ્યશક્તિ, તુ વિશ્વનિયંતા શિવની પ્યારી.

સમય-સંકલ્પનું મૂલ્ય સમજાવી, જીવન ચરિતાર્થ કરાવ્યું,
હર ઘડી અંતિમ ઘડીની શિક્ષાથી, કર્મગતિનું જ્ઞાન આપ્યું,
સ્નેહ-સહયોગ આત્મીયતા અર્પી, માનવમનને મહેકાવ્યું,
સત્ય જ્ઞાન આચરણમાં લાવી, અદ્ભુત પરિવર્તન કરાવ્યું.

અવિરત જ્ઞાન ગંગા વહાવી, પતિત પાવન નામ દીપાવ્યું,
ક્રમ ખર્ચ બાલાનશીનની વિધિથી, સૌનું ભાગ્ય જગાવ્યું,
હુકમી હુકમ ચલા રહા, એ નિમિત્તભાવથી પ્રભુહૃદય મોહાવ્યું,
અંતર્મુખી સદા સુખીની ધારણાથી જીવન શ્રેષ્ઠ બનાવ્યું.

દૈત્ય સમ બન્યો માનવ, મા જગકલ્યાણી, બની અસુર સંહારિણી,
અષ્ટભૂજાળી ઓ મહાકાળી, શિવશક્તિ જગમાં પંકાણી,
કમલ આસની, સ્વર રાગિણી, માટે તુ વેદ પુરાણોની વાણી,
ઓ સંગીત સામ્રાજ્ઞી, વીણાના ઝણકારે, કવિઓએ તને વખાણી.

શિવના દિલને જીતનારી, તારી મધુર મુસ્કાન રુહાની,
શ્રીમત પર 'હાંજી' કરનારી, નયન સ્થિર વરદાની,
સર્વ સંબંધનો સાર, એક શિવબાબામાં જ સઘળો સંસાર,
અરજ સુણી મા બાળકોની, મિલન તો મનાવી જા પળવાર.

॥ ઓમશાંતિ ॥

આપણે જ એકલવ્ય ઈશ્વર જ આપણા સત્ગુરુ

બ્ર.કુ. અનિલ, સુરત

આપણે ગુરુઓના યુગમાં જીવીએ છીએ અને કદાચ તેથી જ આપણામાં રહેલો 'એકલવ્ય ડોકિયું' કરવાનો ઈન્કાર કરે છે. જે જિજ્ઞાસુ નથી, જેનામાં નવું શીખવાની વૃત્તિ નથી તે એકલવ્ય બની શકતો નથી. જે જીવનનું પૂર્ણ દર્શન કરવા માંગે છે. તેને એકલવ્ય બનવું અનિવાર્ય છે. નિષ્ઠા વગર કોઈપણ વિદ્યા સાથે સંબંધ જોડી શકાતો નથી. કંઈક પામવું હશે તો સંપત્તિ વગર ચાલશે, શ્રદ્ધા વગર નહીં ચાલે. શ્રદ્ધા એ એકલવ્યની વિદ્યાનું કેન્દ્રબિંદુ હતું. પણ આપણે તો જીવનની જડતામાં એવા જડાઈ ગયા છીએ કે નવું શીખવાની કે પામવાની વૃત્તિ આપણી બુદ્ધિમાંથી પાણીની માફક સરી જાય છે.

ગુરુ એને કહેવાય જેમના વિચાર અને આચરણમાં આપણને શ્રદ્ધા હોય, જેમની પાસેથી આપણે જ્ઞાન વિદ્યા ગ્રહણ કરી શકીએ એને ગુરુ કહેવાય. ઘણીવાર તો ગુરુની શોધ આપણને અંધશ્રદ્ધા અને પગ પૂજાની દિશામાં દોરી જાય છે. અને વખત જતાં આપણો અહંકાર જ્યારે આળસ મરડીને બેઠો થઈ જાય છે ત્યારે, આપણે આપણી જાતને જ અનેકના ગુરુપદે સ્થાપી દઈએ છીએ. આપણા સ્વાર્થે વિંદગીનું સાહજિકપણું ખોઈ બેઠા હોઈએ એમ ત્યારે નથી લાગતું ? આ સંસારમાં સૌથી મોટો ગુરુ આપણી પોતાની જાત (આત્મા) છે. આપણી જાત (આત્મા) આપણને જ શીખવે છે એ જગતમાં કોઈ ન હોય તો, આપણે આપણી જાતને ગુરુ ગણી શકતા નથી. સર્વ આત્માઓના સાચા સદ્ગુરુ પરમાત્મા શિવ છે.

આપણે જડ સાથે જેટલો સંબંધ બાંધીએ છીએ તેટલો પણ ચેતન સાથે બાંધતા નથી.

આપણને પ્રતિષ્ઠા, પૈસા, પ્રેમ બધું જ જોઈએ છે. પણ તેનો પુરુષાર્થ કર્યા વિના વિદ્યાવાન કહેવડાવવું છે. પણ વિદ્યાની ઉપાસના કરવા જેટલી ધીરજ કે ક્ષમતા આપણામાં નથી, પછી ગુરુદક્ષિણામાં અંગૂઠો કાપી આપવાની ત્યાગ ભાવના તો ક્યાંથી હોય ? એકલવ્યે એવી સાધના કરી કે ગુરુદ્રોણ અનાયાસે એની પાસે પહોંચી ગયા. આપણે તો સંઘર્ષોના ભાર નીચે એટલા દબાઈ ગયા છીએ કે મન અને હૃદયને તે દબાણમાંથી બહાર પણ કાઢી શકતા નથી. આપણું સુખ એ આપણી શ્રદ્ધા છે. આપણો સ્વાર્થ એ આપણી નિષ્ઠા છે અને તેથી જ આપણે એકલવ્ય બની શકતા નથી.

જો આપણને કદાચ આપણી નિખાલસતા એમ કહે કે આપણને સાચા સત્ગુરુની જરૂર છે તો પરમ સત્ગુરુ શિવ જેવા બીજા કોઈ સત્ગુરુ નથી. જે વ્યક્તિ પોતાના મનને પરમ સત્ગુરુ શિવ પાસેથી ઈશ્વરીય જ્ઞાન વિદ્યા પામીને પોતાની આત્માને સદ્ગુણોથી સંસ્કાર્યા કરે છે. એ આત્માને પછી બીજા કોઈ દેહધારી ગુરુની આવશ્યકતા રહેતી નથી.

આપણામાં રહેલો આપણો અહમ આપણને એકલવ્ય બનવા દેતો નથી. ત્યારે સાચી સમજ એ છે કે આપણે પરમાત્મા શિવ જે સર્વધર્મ અને સર્વ આત્માઓના પિતા પણ છે અને પરમ શિક્ષક પણ છે અને પરમ સત્ગુરુ પણ છે એ પરમાત્માને સાચા અર્થમાં ઓળખવા માટે જ્ઞાનનું ત્રીવું નેત્ર જરૂરી છે. જેના દ્વારા ઈશ્વરીય જ્ઞાન અને ઈશ્વરીય શક્તિનો અને તેના દિવ્ય ગુણોનો અનુભવ આપણો

(અનુસંધાન પેજ નં. 32 પર)

સ્વયં પરમાત્માએ મને કેન્સરના રોગમાંથી સાજો કર્યો.

બ્ર.કુ. મદનલાલ શર્મા, જયપુર

સન્ 2016માં હું માઉન્ટ આબુની મીટીંગમાં ઉપસ્થિત રહીને જ્યારે પાછો ફર્યો, તો શરીર એકદમ સારું હતું. થોડા સમય પછી શારીરિક ટેસ્ટ (તપાસ) કરાવ્યા તો ડોક્ટરે કહ્યું કે તમને કેન્સર છે. બીમારી છેલ્લી સ્ટેજ પર છે. આ સાંભળીને ના તો હું વિચલિત થયો કે ના મને કોઈ ચિંતા થઈ મનમાં આવ્યું કે જે થવાનું હતું તે થઈ ગયું. ત્રણ વાર ઓપરેશન થયાં. મારા બાળકોએ કહ્યું કે શરીરની તપાસ કરાવવામાં તમે ઘણા મોડા પડ્યા. પરંતુ મને મરવાની પણ ચિંતા નહોતી. કેન્સર દરમિયાન પણ પોતાની દિનચર્યા પ્રમાણે રાજયોગ મેડીટેશનનો ક્લાસ કદી છોડતો નહોતો. મારી છ કિમોથેરાપી થઈ. આવી જ હાલતમાં એક વર્ષ પછી મને ચિકનગુનિયા થઈ ગયો. જેથી મારું હરવા ફરવાનું બંધ થઈ ગયું. છતાં પણ ઓરડામાં એકલો રહેવા છતાં પોતાનું કાર્ય હું પોતે જ કરી લેતો હતો. મેં વ્યાયામ અને યોગાસન કરવાનું છોડ્યું નહોતું. એકવાર શાંતિવનના ફીઝીયોથેરાપીસ્ટ ડો. શ્યામભાઈએ પૂછ્યું, આપ શું કરી રહ્યા છો ? મેં કહ્યું, હું બીમાર છું. મેં કહ્યું, આપ ગાજરનો રસ પીઓ. રોટલી સાથે લીલાં શાકભાજી ખાઓ. આ જરૂરી છે. એનાથી આરામ મળશે. મને તો એવું લાગ્યું કે એમને શિવબાબા જ એમને કહી રહ્યા છે કે હું આ જ દવા લઉં. મને એવી અનુભૂતિ થઈ કે શિવબાબાએ મને પગલે પગલે સાથ આપ્યો છે. હું મારી સર્વ સમસ્યાઓ બાબાને જણાવતો રહ્યો મને એવું લાગ્યું કે બાબા મને સાકારમાં ગાઈડ કરતા હોય. આ પ્રમાણે અત્યારે પણ કરી રહ્યા છે.

રાજયોગ મેડીટેશન અને વ્યાયામના અભ્યાસને જાળવી રાખાને કારણે હું આજે સ્વસ્થ

છું. હું તો એવું સમજું છું કે તે બીમારી નહોતી પણ મારું સ્વાસ્થ્ય પરમાત્માએ પહેલેથી જ વધારે સારું સ્વસ્થ કરી દીધું છે. બાબા મને 88 વર્ષની ઉંમરમાં પણ સારી રીતે ચલાવી રહ્યા છે. મારો ઉંમંગ ઉત્સાહ કદી પણ ઓછો થતો નથી. હંમેશા ખુશી રહે છે. ઉઠતાં-બેસતાં, સૂતાં-જાગતાં બાબાને ધન્યવાદ આપું છું. બાબા કહે છે, યાદની શક્તિ ઘણું મોટું કામ કરે છે. ડોક્ટર કહે છે આ અમારા વશની વાત નથી. આ તો ઉપરવાળાની કમાલ છે. સૌ આશ્ચર્યચકિત થઈ જાય છે કે આપ સ્વસ્થ કઈ રીતે બની ગયા. કોઈ કહે છે કે આપની વીલ પાવર હતી, જેનાથી આપ સ્વસ્થ બની ગયા. હું તો કહું છું કે આતો બાબાની કમાલ છે. ઈચ્છામાત્રમ્ અવિદ્યા જેવી મારી સ્થિતિ છે. એક દિવસ બાબાએ મને પત્ર લખ્યો અને બીજા જ દિવસે બાબાની પાસે આવી ગયો. બાબાએ કહ્યું હતું કે બચ્ચા દૌડ કર આયેગા. એ બાબાને નશો હતો તો મને પણ નશો હતો. અત્યારે પણ મને એવું લાગે છે કે સાકાર અને નિરાકાર બાબા મારી સાથે છે.

(ભ્રાતા મદનલાલ શર્માજી, પ્યારા શિવબાબા અને ઈશ્વરીય પરિવારની દુઆઓથી, ભારતનાં કેટલાંયે સ્થાનો પર ફેલાયેલા વ્યાપારને ઈશારામાં સંભાળવા માટે સમર્થ છે. તનાવમુક્ત વ્યાપાર પ્રબંધનના આપ સજીવ નમૂનારૂપ છો. 1965માં કલકત્તામાં (હવે કોલકાતા) ટિબરેવાલ ધર્મશાળામાં પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય તરફથી આધ્યાત્મિક પ્રદર્શનનું આયોજન થયું હતું. જેને જોઈને તેઓ જ્ઞાનમાં આવી ગયા. પ્યારા બ્રહ્માબાબા સાથે અને એમના તનમાં બિરાજમાન પ્યારા શિવબાબાથી આપે (અનુસંધાન પેજ નં. 32 પર)

પોતાના સંગની સંભાળ રાખો

બ્ર.કુ. ડૉ. વૃત્તિબેન, શાંતિવન, આબુરોડ

કહેવામાં આવે છે કે જેવો સંગ તેવો રંગ. કોઈ માનવ કેવો છે તે જાણવું હોય તો તેના સંગને જુઓ. આત્માઓની મન બુદ્ધિ જ્યારે પરમાત્માની યાદને ભૂલીને અન્યની તરફ આકર્ષિત થાય છે તો તે સંગદોષ કહેવાય છે. માત્ર એક પરમાત્મા જ સર્વ ગુણોના સાગર છે. એમના સંગથી જ આપણે સર્વગુણ સંપન્ન બનીએ છીએ. અન્યના સંગનો રંગ આપણને સંગદોષમાં લાવીને આત્મિક અવનતિનું કારણ બને છે.

દેહભાનરૂપી સંગદોષ

સ્વયંને દેહ સમજવો અને અન્ય તરફ દૈહિક દૃષ્ટિ, વૃત્તિ રાખીને એમની સાથે વ્યવહાર કરવો આ સર્વ વિકારોનું મૂળ છે. એનાથી જ આપણે દ્વાપરયુગથી ઉતરતી કળામાં આવ્યા છીએ. એનાથી બચવા માટે સ્વયંને આત્મા સમજીને, આત્મિક દૃષ્ટિ રાખીને વ્યવહાર કરવાનો છે.

સંબંધ - સંપર્કનો દોષ

સ્થૂળ રૂપથી યા મિત્ર સંબંધીઓ વગેરેથી મોહવશ લગાવ, ઝૂકાવ (આકર્ષણ) થવો, કોઈપણ આત્માની વિશેષતાના પ્રભાવમાં આવી જવું યા કોઈની કમી કમજોરીઓ જોઈને એમના પ્રત્યે નકારાત્મક ભાવ રાખવો, નફરતનો ભાવ રાખવો આ સંગદોષ પણ આત્માને ઊજળો થવા દેતો નથી. એનાથી બચવા માટે સર્વ સંબંધોનો રસ એક પરમાત્માથી અનુભવવાનો છે. કોઈપણ એક સંબંધથી પણ પરમાત્માનો પ્રેમ છૂટી ગયો તો તે મનબુદ્ધિને ખેંચતો રહેશે.

વસ્તુઓમાં આકર્ષણરૂપી સંગદોષ

કોઈપણ વસ્તુમાં આસક્તિ થવી, જરૂર ના

હોય છતાં એનો પ્રભાવ અનુભવો યા સુખ-સગવડોમાં આત્માનું ફસાઈ જવું આ વસ્તુદોષ છે. આ દોષથી બચવા માટે વારંવાર બાબા સાતે કરેલી પ્રતિજ્ઞા યાદ કરો કે જ્યાં બેસાડશો, જે ખવડાવશો, જેમ રાખો આ સ્મૃતિમાં લાવતા રહો.

અન્ન દોષ

વધારે યા કોફી પીવાં, તળેલી અને વધારે મરચાંની મસાલેદાર ભોજન સામગ્રી હલકા પ્રકારનો ખોરાક, અથાણું વગેરે ખાવું તેને અન્નદોષ કહેવામાં આવે છે. જરૂરિયાત કરતાં વધારે ખાવું, આસક્તિથી ખાવું, છુપાવીને ખાવું, વારંવાર ખાવું, પાપની કમાણીથી ખરીદેલો ખોરાક ખાવો, અપવિત્ર મનસાથી ખનાવેલું ખાવું, વધારે પાકી ગયેલું ખાવું આ પણ અન્નદોષ કહેવાય છે. એનાથી બચવા માટે શુદ્ધ કમાણીથી ખનાવેલું, પ્રભુ સ્મૃતિમાં સાદુ, સાત્ત્વિક, શિવબાબાને ભોગમાં ધરાવેલું ભોજન ખાઓ.

વીતેલી વાતોનો સંગદોષ

વીતી ગયેલી સારી ખોટી, સુખદ દુખદ વાતોનું વારંવાર સ્મરણ, વર્ણન પણ સંગદોષ છે. એની સાથે સાથે વર્તમાનમાં થનારાં વિકર્મોની છાપ પણ શિવબાબાની યાદમાં બુદ્ધિ એકાગ્ર થવા દેતી નથી. તેથી જે વીતી ગયું તે વીતી ગયું. સમજી શિવબાબાને દરરોજનો પોતામેલ આપીને આ દોષથી મુક્ત થઈ જાઓ.

વ્યર્થ સંકલ્પોનો સંગદોષ

જે સમયે જે સંકલ્પોની જરૂર નથી યા જે નિષ્ફળ સંકલ્પ છે પછી ભલે તે વર્તમાન પરિસ્થિતિ યા ભવિષ્યની કલ્પનાઓના હોય, આવા સંકલ્પો

પણ ઉન્નતિમાં વિઘ્નરૂપ બને છે. એટલે નિરંતર મહાન વિચારોમાં રમણ કરવાનો અભ્યાસ રાખો તથા વિચારો ઉપર નિયંત્રણ શક્તિ વધારો.

જૂની આદતો યા સ્વભાવ સંસ્કારનો અન્નદોષ

જૂના આસુરી સ્વભાવ સંસ્કાર યા આદતો આપણામાં હોવી ના જોઈએ. છતાં પણ વારંવાર આ કર્મમાં આવી જાય છે. આ પ્રકારે આપણે ઈશ્વરીય સંગથી દૂર થઈ બુરાઈના સંગમાં આવી જઈએ છીએ. આવી આદતો અને સંસ્કારોને ઓળખીને, દૃઢતાથી બદલીને, ઈશ્વરીય આદતોનો વિકાસ કરો.

ડિજીટલ વર્લ્ડનો સંગદોષ

જરૂરી ના હોવા છતાં પણ ટી.વી., મોબાઈલ, ઈન્ટરનેટ સોસ્યલ મીડિયા વગેરેનો ઉપયોગ કરવો, લાંબા સમય સુધી આ સાધનોનો ઉપયોગ કરવો, અથવા સેવાને બદલે ઈન્દ્રિયોની તુષ્ટિ માટે ઉપયોગ કરવો એ સંગદોષ છે. જે પતન માટે નિમિત્ત બને છે. એનો ઉપયોગ ઓછામાં ઓછો કરવો, પરમાર્થ માટે કરવો.

સેવામાં સફળતા તથા પોતાની વિશેષતાઓનો સંગદોષ

પોતાની વિશેષતાઓનું અભિમાન, યોગના સમયે પણ સેવાઓમાં બુદ્ધિ ભટકવી તે પરમાત્માથી યોગ તોડાવી દે છે. એનાથી બચવા માટે સ્વયંને નિમિત્ત સમજીને, કરનકરાવનહાર કરાવી રહ્યા છે આ સ્મૃતિ પાક્કી કરતા જાઓ.

પ્રકૃતિનો સંગદોષ

જો કોઈ વિશેષ સ્થાન પર જવાથી યા બેસવાથી જ જો યોગ લાગે છે તો જ્યારે ત્યાં ના જઈ શકો ત્યારે બુદ્ધિની હલચલ થાય છે. સંકલ્પ

ચાલે છે આ પણ સંગદોષની નિશાની છે. આપણે ચાલતાં-ફરતાં, ઉઠતાં-બેસતાં જ્યાં છીએ, જેવી પરિસ્થિતિઓમાં છીએ ત્યાં જ શિવબાબાની યાદમાં રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. લેખમાં જણાવેલા બધી જાતના સંગદોષ મન બુદ્ધિને ભટકાવે છે. ભટકાવથી બચવા માટે આપણે કન્ટ્રોલીંગ પાવર અને રુલીંગ પાવર વધારવાનો છે. સાથે સાથે ત્યાગ, તપસ્યા અને વૈરાગ્યનું વાતાવરણ નિર્માણ કરવાનું છે. દેહભાનનો ત્યાગ, તપસ્યા મનમનાભવમાં રહેવાની તથા વૈરાગ્ય જૂની પુરાણી દુનિયા, દુન્યવી વસ્તુઓથી રાખવાનો છે.

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. ૩૩નું અનુસંધાન)...મુશ્કિલો સે કહ દો શક્તિઓને યાદ કરીશું તો ગમે તેટલી આંધી આપણા માર્ગમાં આવે તો પણ ડરવાની શી જરૂર? આગમાં તપીને જ સોનું વધારે નિખરે છે. વિઘ્નો આપણી આત્મામાં નીખાર લાવવાનું કામ કરશે તો પછી શા માટે ગભરાવું? સર્વ શક્તિમાન આપણી સાથે હોય પછી આપણે ચિંતા કરવાની શી જરૂર? આપને એક કદમ ચાલીશું તો પ્રભુ હજાર કદમ આપણી સામે આવે છે. ભગવાન દુઃખના સમયે આપણને પોતાની ગોદમાં ઉઠાવી લે છે. આપણા પગથી ચાલવાની પણ તકલીફ આપતા નથી.

મુશ્કેલીઓ આપણા જીવન રૂપી હીરાને પોલીશ કરનારો પથ્થર છે. જે આપણને થોડા સમય માટે દર્દ તો આપે છે પરંતુ ચમકાવીને આપનું મૂલ્ય વધારી દે છે. પથ્થર પર પડતો દરેક હથોડો તેમાં રહેલી મૂર્તિને ઉજાગર કરે છે અને વધારાનો પથ્થર દૂર કરવાનું કામ કરે છે. જો પથ્થર હથોડાના ઘાથી ડરી જાય તો મૂર્તિ ન બની શકે. પરંતુ હથોડા સહન કરીને જ પથ્થર મૂર્તિ બને છે.

॥ ઓમશાંતિ ॥

ચિંતનના સથવારે

બ્ર.કુ. અનંત, નડિયાદ

સોમનાથ મંદિર એક જમાનામાં હીરા-ઝવેરાત અને સોનાથી ભરપૂર હતું. મહંમદ ગઝનવીએ લૂંટેલું. આ હકીકતથી તો સૌ કોઈ વાકેફ છે. પરંતુ ખૂબ ઓછા લોકો જાણે છે કે ખુદ પરમાત્મા શિવ અર્થાત્ ભગવાન સોમનાથ આ સૃષ્ટિ પર અવતરિત થઈને પોતાના બાળકો - મનુષ્ય આત્માઓને સામે ચાલીને કહે છે કે હું પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ, આનંદ, સંપત્તિનો સાગર છું... મારી તમને ખુલ્લી ઓફર છે કે મને લૂંટી શકો એટલું લૂંટી લો. આ ઓફર ફક્ત મર્યાદિત સમય / પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પૂરતી જ છે. મારા મોલ અર્થાત્ ડીપાર્ટમેન્ટલ સ્ટોર / બ્રહ્માકુમારી વિદ્યાલયની અવશ્ય મુલાકાત લો.

આતંકવાદીઓને ખત્મ કરવા સેનાએ એર-સ્ટ્રાઈફ કરવી પડી. પરમાત્મા કહે છે કે પાંચ વિકારો એ મનુષ્ય આત્માઓના ગુપ્ત સૂક્ષ્મ આતંકવાદીઓ જ છે. એમની પર એર-સ્ટ્રાઈફ કરીને એને ખત્મ કરો. આવા રુઠાની ચોક્કા /

કમાન્ડો બનવા માટે ખુદ પરમાત્મા સુપ્રીમ કમાન્ડર બની રાજયોગની તાલીમ આપી રહ્યા છે.. સૌને આ તાલીમ કેમ્પમાં જોડાવાનું ઈશ્વરીય નિમંત્રણ છે. આ વિકારોનો આતંક ખત્મ થશે પછી 2500 વર્ષ સુધી વિશ્વમાં સુખ-શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થાપન થશે.

ભારત દેશમાં આજકાલ કોમન સિવિલ કોડ લાવવાની માંગ વધી રહી છે. પરમાત્મા એક એવી સરસ સ્વર્ગીય દુનિયા અત્યારના પુરુષોત્તમ સંગમ યુગે સ્થાપન કરી રહ્યા છે. જેમાં એક ધર્મ, એક રાજ્ય, એક મત હશે અર્થાત્ કોમન સિવિલ કોડ જ હશે. મનુષ્યાત્મા દેસ્વરૂપે હશે, મોસ્ટ સિવિલાઈઝ્ડ (પવિત્ર દૃષ્ટિ-વૃત્તિ વિચરતા) હશે. કોઈ મનુષ્ય આ પરિવર્તન ના કરી શકે. સર્વશક્તિમાન ઈશ્વર જ આ ભગીરથ કાર્ય કરી રહ્યા છે. આ વાતોને વિસ્તારથી સમજવા નજીકના બ્રહ્માકુમારી સેવાકેન્દ્રમાં અવશ્ય પધારો..

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 28નું અનુસંધાન)...આપણે જ એકલવ્ય

જીવાત્મા એકલવ્ય બનીને અવશ્ય કરી શકે છે. ત્યારે જ માનવી જીવનનું પૂર્ણદર્શન કરી શકે છે.

મિત્રો, ચાલો આપણે એ પરમ સત્ગુરુ શિવની ઈશ્વરીય જ્ઞાન વિદ્યાને આચરણમાં મૂકીએ અને સાચા અર્થમાં શ્રેષ્ઠ ઈશ્વરીય સંસ્કારોનું ભાથું બાંધીએ શિક્ષિતની સાથે દીક્ષિત બનીએ અને સપરિવારને પણ આવી સમજ આપવા પ્રેરણાસ્ત્રોત બનીએ એવી શુભ ભાવના સાથે...

॥ ઓમશાંતિ ॥

(પેજ નં. 29નું અનુસંધાન)... સ્વયં પરમાત્માએ અનેકવાર મિલન મનાવ્યું અને વરદાન મેળવ્યાં. આપનો અનુભવ કહે છે ‘હું પણથી બચવાનો જેટલો પણ વધારે પ્રયાસ કર્યો છે એટલી જ વધારે સફળતા મળી છે. આપે કર્મભોગમાં પણ કર્મયોગનો અનુભવ જે આગળ લખ્યો છે. તે વાંચ્યો હતો. આપ પણ એકબળ એક ભરોસા પર રહીને સદા સ્વસ્થ રહી શકો છો.)

॥ ઓમશાંતિ ॥

મુશ્કિલોં સે કહ દો મેરા ખુદા બડા હૈ

બ્ર.કુ. નીતાબેન, પાટણ

**" યે મત કહો ખુદા સે, મેરી મુશ્કીલે બટી હૈ,
મુશ્કિલો સે કહ દો કી, મેરા ખુદા બડા હૈ"**

જીવનમાં આવતી મુસીબતોથી ડરીને આપણે આપણા વિઘ્નો, સમસ્યાઓનું વર્ણન કરીને બીજાની દયા, હમદર્દી, લાગણી મેળવવા પ્રયાસ કરતા રહીએ છીએ. એ જાણતા હોઈએ છીએ કે જેની સામે આપણે સમસ્યાઓનું વર્ણન કરતા હોઈએ છીએ. તેની પાસે કોઈ ઈલાજ નથી. છતાં પણ આદત મુજબ વર્ણન કરતા હોઈએ છીએ. પહેલાંથી જ તેમની પાસે પોતાની અનેક સમસ્યાઓ છે. તેઓ આપણને કોઈ પણ રીતે મદદ કરી શકવાના નથી. છતાં પણ આદત મુજબ આપને જે પણ મળે તેની આગળ દુઃખનાં રોદણા રોયા કરીએ છીએ. એવું સમજીએ છીએ કે મારી પાસે રહેલી સમસ્યાઓ સૌથી મોટી છે. આમ 'યેન કેન પ્રકારેણ' સમસ્યાઓ વર્ણવીને અનેકોની હમદર્દીની ભીખ માંગતા રહીએ છીએ.

આપણને સદા એવું મનમાં રહેતું હોય છે કે બીજાની પાસે રહેલી સમસ્યા તો સાવ સરળ જ છે. પરંતુ મારી સમસ્યા ખૂબ જ કઠીન છે. આમ આપણે પોતાની સમસ્યા, વિઘ્નોનું વર્ણન થોડું વધારીને, મસાલા નાખીને, વાતને ટેસ્ટી બનાવીને બીજાની સામે રાખીએ છીએ. વિઘ્નો પાસ કયાં પછી પણ પોતાની બહાદુરીના વર્ણન કરવામાં થાકતા નથી. કે મેં જે પરીક્ષા પાસ કરી તે કોઈ ન કરી શકે. મારી પાસે આવેલા વિઘ્નો તો અલગ જ હતા તમારું કામ જ નહીં. તમે ન ટકી શકો. મેં જે પેપર આપ્યા છે. આવી વાત કરીને આપણે પોતાની શક્તિ પ્રદર્શન અને હમ દર્દી મેળવવાની કળા છતી કરીએ છીએ. આપણે લોકો આગળ તો દુઃખો,

સમસ્યાઓનું વર્ણન કરીએ જ છીએ. પરંતુ સાથે સાથે ભગવાન આગળ પણ એક એક વિઘ્નોને ખોલીએ છીએ. પ્રભુની દયા, કૃપા, રહમ, મદદ માંગીએ છીએ. પરમાત્માની સામે રોજ આપણી મુસીબતોના ગીતો જ ગાતા રહીએ છીએ. અને પરમાત્મ કૃપા મેળવવા પ્રયાસ કરીએ છીએ. પરમાત્મ શક્તિ લઈને વિઘ્નોનો સામનો કરવા અથવા પરમાત્મા આપણા માર્ગના, મુસીબતો, વિઘ્નોના પથ્થર હટાવે એવી ભાવના રાખી વર્ણન કરીએ છીએ.

નાના બાળકો રમતા રમતા પડી જાય ત્યારે રડીને માતાપિતાનો એકસ્ટ્રા પ્યાર મેળવવા પ્રયાસ કરે છે. બાળકો જ્યારે પડી જાય અને કોઈએ જોયું ન હોય તો તરત જ ઉભા થઈ જાય છે. અને જો માતાપિતાએ જોયું હોય તો વધારે દર્દ જતાવી પ્યાર મેળવવા પ્રયાસ કરે છે. થોડું દર્દ વધારે મોટું વર્ણન કરીને બતાવે છે. તેમ જ કદાચ આપણે પણ પરમાત્મા પાસે જઈને આપના દર્દના ગીતો જ ગાયા કરીએ છીએ. પરમાત્માને ક્યારેય એવું ન કહો કે "હે પ્રભુ મારી મુશ્કેલીઓ વધારે છે." પરંતુ મુશ્કેલીઓને કહી દઈએ કે મારા પિતા કેટલા મોટા છે. મહાન છે. સર્વ શક્તિવાન છે.

આપણે બીજાઓ દ્વારા મળેલા થોડા દુઃખનું ચિંતન કરીને, જે મળે તેની આગળ દર્દનું વર્ણન કરીને દુઃખને વધારીએ છીએ. મુસીબતોનું ચિંતન કરીને આપણે મુશ્કેલીઓને વધુ મહત્ત્વ આપીએ છીએ અને આપણી શક્તિઓને ભૂલી જઈએ છીએ. જેથી પોતે કમજોર બની જઈએ છીએ અને પરિસ્થિતિ વધુ મજબૂત. પરંતુ જ્યારે આપણે આપણી શક્તિઓને, આપણા પિતાની (અનુસંધાન પેજ નં. ૩૧ પર)

દિલની વાત બાબા સાંભળે છે.

બ્ર.કુ. ડાહ્યાભાઈ કે. પટેલ, ભરૂચ

મારી જન્મ તા. 06-10-1931 છે. તે મુજબ મારી ઉંમર 88 વર્ષ છે. અમારો પરિવાર તા. 06-11-1974 થી 45 વર્ષથી જ્ઞાનમાં ચાલે છે. મારી બે લૌકિક પુત્રીઓ બ્ર.કુ. દીપિકાબેન તા. 21-11-1976થી સમર્પિત છે. હાલ અંબાજી સેવાકેન્દ્રમાં સેવારત છે. બ્ર.કુ. ભાનુબેન તા. 15-10-1977થી સમર્પિત છે. હાલ જલાલપોર નવસારી સેવાકેન્દ્રમાં સેવારત છે.

મને કમર તથા પગમાં દુખાવો થતો હતો. એનું કારણ કમરના પાંચમા મણકામાં ઘસારો હતો. તેની અસર કમરમાં અને પગની નસોમાં થતી હતી. જેથી પગમાં ખૂબ દુખાવો થયા કરતો હતો. ડોક્ટરની પાસે ઈલાજ કરાવ્યો પરંતુ દુખાવો મટ્યો નહીં. અવાર નવાર ચાર ડોક્ટરો પાસે સારવાર કરાવી તેમ છતાં દર્દ મટ્યું નહીં. એક ડોક્ટરે તો કહ્યું કે આની કોઈ દવા નહીં. એની એક જ દવા છે કે આપ 24 કલાક આરામ કરો. કાયમ સૂતા રહો. મેં કહ્યું એ શક્ય નથી. જેથી મેં ડોક્ટરોની સારવાર બંધ કરી. ઘણો સમય આમ ચાલતું રહ્યું.

એક દિવસ તા. 06-06-2019ના રોજ રાત્રે મને પગમાં ખૂબ દુખાવો થયો. આવું દર્દ અત્યાર સુધી કોઈ દિવસ થયું નહોતું. આખી રાત દર્દમાં વિતાવી તેમ છતાં નિયમ મુજબ 3.30 વાગ્યે ઉઠી ગયો અને અમૃતવેલાના યોગમાં બેસી ગયો. બાબાને દિલની વાત જણાવી કે બાબા આવી સ્થિતિમાં હું કેવી રીતે આપને યાદ કરું ? જિસ્માની

બધા જ ડોક્ટરોએ કોઈએ દર્દ મટાડ્યું નથી. આપ તો મહાન સર્જન છો. આપ જમારું દર્દ મટાડી દો. ખરેખર બાબાએ મારા દિલની વાત સાંભળી. એવો જાદુ કહો કે ચમત્કાર કહો એક મીનીટમાં મારું તમામ દર્દ ગાયબ થઈ ગયું. જાણે મને કશું જ થયું નથી. હું બિલકુલ રીફ્રેશ થઈ ગયો. સારી રીતે બાબાને યાદ કર્યાં. મને બહુ જ ખુશી થઈ. વાહ બાબા વાહ. કમાલ છે બાબા આપની. એ દિવસથી અત્યાર સુધી બિલકુલ દર્દ થયું નથી. સારી રીતે જીવન પસાર કરી રહેલ છે.

આ દિવસ હતો ગુજરાત ઝોનનાં મુખ્ય સંચાલિકા પ્યારાં સરલાદીદીનો દેહ છોડવાનો દિવસ. સરલાદીદી દેહથી મુક્ત થયા અને હું દર્દથી મુક્ત થઈ ગયો. શુક્રિયા બાબા શુક્રિયા આપકા પદ્માપદ્મ શુક્રિયા. **॥ઓમશાંતિ ॥**

થઈ જાઓ

ગુલાબો માણવા માટે તમે કંટક થઈ જાઓ.
સુવાસો માણવા માટે કદી લહેર થઈ જાઓ.
અનિષ્ટો જાગવા સામે તમે અગત થઈ જાઓ.
ઉરની વેદના સામે હસતાં ફૂલ થઈ જાઓ.
સળગતી આશવાળાના તમે અરમાન થઈ જાઓ.
કહેવું બધું છોડી કર્મવીર થઈ જાઓ.
જગત તારક મંડળના ધ્રુવ તારક થઈ જાઓ.
ડૂબેલાં તારવા માટે કદી કપ્તાન થઈ જાઓ.
ટૂંકો રાહ જીવનનો મંજિલ પાર થઈ જાઓ.
ભલે હો પંકમાં દોસ્તો ! તમે પંકજ થઈ જાઓ.

વડોદરા મંગલવાડી 'મહિલા દિને' આશીર્વાચન આપતાં પ્ર.કુ.રાજબેન, એડવોકેટ ભગિની આનંદીબેન જસપાલ, લાયન્સ કલબના ચાંદનીબેન, કોંગ્રેસ અધ્યક્ષ ડૉ. અંબુબેન, માનવ અધિકાર પંચના જુલીબેન શર્મા.

ભરુચ ઝાડેશ્વરમાં ૪૫ વર્ષથી ઈશ્વરીય જ્ઞાનમાર્ગમાં ચાલનાર પ્ર.કુ. ડાહ્યાભાઈનાં 'જુતે જુ ભોગ' કાર્યક્રમમાં પ્ર.કુ. પ્રભાબેન, યુગલ, લૌકિક દીકરીઓ પ્ર.કુ. દીપિકાબેન અને પ્ર.કુ. ભાનુબેન.

ચિલોડાની પાસે BSFના હેડક્વાર્ટરમાં આયોજીત 'મહિલા દિવસ'ના કાર્યક્રમમાં BSFની મહિલા પાંખ સાથે પ્ર.કુ. નેહાબેન, પ્ર.કુ. તારાબેન.

ગાંધીનગરમાં 'મહિલા દિવસે' મસાલા, મુખવાસ, અથાણાં, શરખત બનાવવાના કાર્યક્રમમાં પ્ર.કુ.કૈલાસબેન, મીનાબેન, હર્ષાબા ધાંધલ.

નવસારીમાં 'મહિલા દિવસે' પ્ર.કુ.ગીતાબેન, તપસ્યા નારી સંસ્થાના રસીદાબેન, લેખિકા માધવીબેન, સામાજીક કાર્યકર આશાબેન.

મુંબઈ મીરારોડ ખાતે 'મહિલા દિવસ'ના કાર્યક્રમમાં પ્ર.કુ. રંજનબેન, મેયર જયોત્સનાબેન, ડે. મેયર હસમુખભાઈ સાથે અગ્રણી મહિલાઓ.

બાંટવામાં 'મહિલા દિવસે' સ્વાસ્થ્ય જાગૃતિ કાર્યક્રમમાં પ્ર.કુ.મધુબેન, હેલ્થ ઓફિસર શિલ્પાબેન, ડૉ. પુષ્પાબેન, ડૉ. ધારાબેન, શ્રદ્ધાબેન.

વડોદરા વાસણા રોડ ખાતે 'આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિને' સ્નેહમિલનનું ઉદ્ઘાટન કરતાં પ્ર.કુ.મીનાબેન, પ્ર.કુ.સ્નેહલબેન, પ્ર.કુ.નુતનબેન.

રાજકોટ મોટામાવા સેવાકેન્દ્રના 'દશાબ્દી ઉત્સવ'માં ગુજરાત ઝોન ઈન્ચાર્જ રાજયોગિની ભારતીદીદી, ગિરિરાજ હોસ્પિટલના ચેરમેન ભ્રાતા રમેશભાઈ, રાજકોટ બિલ્ડર એસો.ના પ્રમુખ ભ્રાતા પરેશભાઈ, ડૉ. વિકાસ અરોરા, ધ્ર.કુ. રેખાબેન, ધ્ર.કુ. ચેતનાબેન.

અબ્રામા ખાતે નવનિર્મિત 'શિવ ઉપવન' સેવાકેન્દ્રના ઉદ્ઘાટન કાર્યક્રમમાં ધ્ર.કુ. રાજુભાઈ, જીલ્લા કલેક્ટર ભ્રાતા સી.એસ. ખરસાણ IAS, USAથી પધારેલ ધ્ર.કુ. ડૉ. કિશોરભાઈ રાણા, ધ્ર.કુ. રંજનબેન, ધ્ર.કુ. ચંદ્રિકાબેન, ધ્ર.કુ. સંગીતાબેન.

મહેસાણામાં 'વિશ્વ પર્યાવરણ દિને' સેવાકેન્દ્ર ખાતે 'યોગિક ગૃહ વાટિકા' પ્રોજેક્ટના શુભારંભ પ્રસંગે ધ્ર.કુ. સરલાબેન, મહેસાણા સર્કલના વન સંરક્ષક ભ્રાતા એ.સી.પટેલ, નગરપાલિકાના પ્રમુખ ભ્રાતા નવીનભાઈ પરમાર.

સુરત વરાછા ખાતે 'વિશ્વ પર્યાવરણ દિને' સેવાકેન્દ્રમાં 'યોગિક ગૃહ વાટિકા' પ્રોજેક્ટના શુભારંભ પ્રસંગે ધ્ર.કુ. વૃષ્ટિબેન, MLA ભ્રાતા પ્રવીણભાઈ, MLA ભ્રાતા કાંતિભાઈ.

અમદાવાદમાં ગુજરાત વિધાપીઠ ખાતે 'કલાયમેન્ટ એક્શન એન્ડ ગાંધીયન અભિગમ'ના પરિસંવાદમાં પૂર્વ રજીસ્ટાર ભ્રાતા ડૉ. રાજેન્દ્રભાઈ ખીમાણી, વક્તા જર્મનીના ધ્ર.કુ. ગોલોભાઈ, ડેનમાર્કના ધ્ર.કુ. સોનિયાબેન, ધ્ર.કુ. નંદિનીબેન, પ્રાધ્યાપકો તથા વિદ્યાર્થીઓ.

જૂનાગઢમાં આયોજીત 'સંગીતમય સંપૂર્ણ સ્વાસ્થ્ય યોગ શિબિર'માં ધ્ર.કુ. દમંચતીબેન, દિલ્હીથી પધારેલ સંગીતકાર ધ્ર.કુ. સંજીવભાઈ, યોગ ટીચર ધ્ર.કુ. ધરતીબેન તથા ધ્ર.કુ. ખીનાબેન.